

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง “ภาพลักษณ์ และบทบาทการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานอัยการสูงสุดในสายตาของประชาชนและสื่อมวลชน” ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับภาพลักษณ์และการรับรู้ถึงบทบาทการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานอัยการสูงสุด โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นประชาชนทั่วไปจำนวน 400 คน ใน 4 จังหวัด ซึ่งเป็นตัวแทนภาค ได้แก่ เชียงใหม่ สงขลา ขอนแก่น และกรุงเทพมหานคร

นอกจากนั้น ผู้วิจัยยังได้ศึกษาภาพลักษณ์และบทบาทการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานอัยการสูงสุดในสายตาของสื่อมวลชน ด้วยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้สื่อข่าวและบรรณาธิการข่าวสายการเมืองที่รับผิดชอบข่าวกระบวนการยุติธรรมจำนวน 10 คนอีกด้วย โดยผลการศึกษาวิจัยปรากฏผลดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์สื่อมวลชน เพื่อศึกษา

- 4.1.1 การรับรู้บทบาทและหน้าที่ของสำนักงานอัยการสูงสุด
- 4.1.2 ภาพลักษณ์และบทบาทของสำนักงานอัยการสูงสุด
- 4.1.3 ความโปร่งใสในการส่งคดีของสำนักงานอัยการสูงสุด
- 4.1.4 การนำเสนอข่าวสารของสำนักงานอัยการสูงสุด
- 4.1.5 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ จากสื่อมวลชน

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา เพื่ออธิบาย

- 4.2.1 ลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ และภูมิลำเนา
- 4.2.2 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร
- 4.2.3 การรับรู้บทบาทและการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานอัยการสูงสุด
- 4.2.4 ข้อเสนอแนะและความคาดหวังที่กลุ่มตัวอย่างมีต่อสำนักงานอัยการสูงสุด

4.3 การทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติวิเคราะห์

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์สื่อมวลชน

ในการศึกษาเรื่องภาพลักษณ์และบทบาทการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานอัยการสูงสุดในสายตาของประชาชนและสื่อมวลชนนั้น นอกจากทำการศึกษาวิจัยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนทั่วไปโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) แล้ว ผู้วิจัยยังได้ทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Indepth interview) ผู้สื่อข่าวและบรรณาธิการข่าวหนังสือพิมพ์และโทรทัศน์สายการเมืองที่รับผิดชอบข่าวกระบวนการยุติธรรม จำนวน 10 คน เพื่อศึกษาว่ากลุ่มสื่อมวลชนมีความรู้เรื่องบทบาทการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานอัยการสูงสุดมากน้อยเพียงใด และสำนักงานอัยการสูงสุดมีภาพลักษณ์ในสายตาสื่อมวลชนเป็นอย่างไร ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำเสนอข้อมูลโดยแบ่งประเด็นได้ ดังนี้

- 4.1.1 การรับรู้บทบาทและหน้าที่ของสำนักงานอัยการสูงสุด
- 4.1.2 ภาพลักษณ์และบทบาทของสำนักงานอัยการสูงสุด
- 4.1.3 ความโปร่งใสในการสังคมของสำนักงานอัยการสูงสุด
- 4.1.4 การนำเสนอข่าวสารของสำนักงานอัยการสูงสุด
- 4.1.5 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

4.1.1 การรับรู้บทบาทและหน้าที่ของสำนักงานอัยการสูงสุด

สื่อมวลชนส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องบทบาทและการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานอัยการสูงสุด เนื่องจากผู้สื่อข่าวและบรรณาธิการข่าวสายกระบวนการยุติธรรมเป็นผู้รับผิดชอบข่าวนี้มาเป็นเวลานาน และส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านวารสารศาสตร์ นิเทศศาสตร์ และนิติศาสตร์ จึงมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องกระบวนการยุติธรรมเป็นอย่างดี

จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนที่เป็นบรรณาธิการข่าวการเมือง และผู้สื่อข่าวสายยุติธรรม หนังสือพิมพ์และโทรทัศน์ จำนวน 10 คน พบว่า บรรณาธิการข่าวการเมืองโทรทัศน์ยังมีการรับรู้เรื่องบทบาทและการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานอัยการสูงสุดน้อย ทั้งนี้อาจมีสาเหตุเนื่องมาจากข่าวการเมืองของสื่อโทรทัศน์จะเน้นการเมืองที่เป็นข่าวของนักการเมืองเสียมากกว่า ในขณะที่บรรณาธิการข่าวการเมืองและผู้สื่อข่าวสายยุติธรรมของหนังสือพิมพ์จะมีความรู้เรื่องบทบาทและหน้าที่ของสำนักงานอัยการสูงสุดค่อนข้างดี โดยบุคคลเหล่านี้จะทราบว่โยบายหลักของการดำเนินงานของสำนักงานอัยการสูงสุดคือ การอำนวยความยุติธรรม การรักษาผลประโยชน์ของรัฐ และการคุ้มครองสิทธิ

เสรีภาพของประชาชน นอกจากนั้นสื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์ยังสามารถระบุละเอียดในการทำงานของสำนักงานอัยการสูงสุดตามความเข้าใจของเขาได้อีกเช่น

(1) งานด้านคดีอาญา เป็นผู้พิจารณาลำนวนคดีต่าง ๆ ที่พนักงานสอบสวนส่งมอบให้ เพื่อตรวจพิจารณาพยานหลักฐานต่าง ๆ ว่าครบถ้วนสมบูรณ์หรือไม่ หากยังมีพยานหลักฐานส่วนใดส่วนหนึ่งที่ยังขาดความสมบูรณ์ ไม่ครบถ้วน ก็จะมีคำสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบพยานเพิ่มเติมก่อนที่จะพิจารณาสั่งคดีต่อไป

(2) งานด้านคดีแพ่ง สำนักงานอัยการสูงสุดจะทำหน้าที่เป็นโจทก์ฟ้องจำเลย ในคดีแพ่งเกี่ยวกับภาษีอากร การบุกรุกที่สาธารณประโยชน์ การเป็นจำเลยในคดีที่เจ้าพนักงานของรัฐถูกฟ้องในการปฏิบัติหน้าที่ทางการปกครอง

(3) งานด้านตรวจร่างสัญญา เป็นตัวแทนของรัฐในการพิจารณาข้อสัญญาที่รัฐทำกับเอกชน เพื่อมิให้รัฐหรือหน่วยงานของรัฐเสียเปรียบเอกชน

(4) งานด้านบริการสังคม ให้ความช่วยเหลือ คำแนะนำ และคำปรึกษาแก่ประชาชนด้านกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการเป็นทนายฟ้องร้อง หรือร้องขอในเรื่องต่าง ๆ ต่อศาล เช่น การขอเป็นผู้จัดการมรดก การขอรับเป็นผู้ปกครองเด็ก

(5) งานด้านการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย โดยสำนักงานอัยการสูงสุดจะมีพนักงานอัยการออกไปเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับเรื่องกฎหมายแก่ประชาชนในชนบท เช่น ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน การเผยแพร่ความรู้เรื่องประชาธิปไตย กฎหมายสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

ซึ่งบทบาทดังกล่าวของสำนักงานอัยการสูงสุดนี้ในสายตาของสื่อมวลชนเห็นว่าควรจะมีการเพิ่มและลดบทบาทบางบทบาทลง ดังนี้

บทบาทที่ควรเพิ่ม

(1) การอำนวยความสะดวกธรรมชาติธรรมทางอาญาของสำนักงานอัยการสูงสุดยังขาดข้อมูลที่แท้จริง เนื่องจากข้อมูลที่ได้มานั้นส่วนมากได้มาจากการนำเสนอของพนักงานสอบสวนเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นพนักงานอัยการควรจะมีการออกไปตรวจสอบสภาพข้อเท็จจริงให้มากกว่านี้

(2) การรักษาผลประโยชน์ของรัฐ สำนักงานอัยการสูงสุดไม่ได้เข้าไปดำเนินการอย่างจริงจัง ดังนั้น การรักษาผลประโยชน์ของรัฐในฐานะทนายแผ่นดิน เมื่อมีการทำสัญญาต่าง ๆ กับเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ สำนักงานอัยการสูงสุดจะต้องให้ความสำคัญกับส่วนนี้ให้มากที่สุด เพราะสัญญาที่เอกชนทำขึ้นมานั้นแน่นอนว่า เอกชนก็ต้องรักษาผลประโยชน์ของเขาเพราะการลงทุนจะต้องคุ้มทุน ดังนั้นถ้าหากสำนักงานอัยการสูงสุดไม่เข้าไปตรวจสอบในจุดนี้จะทำให้รัฐเสียเปรียบและความ

เดือดร้อนก็จะตกอยู่กับประชาชน เช่น การขึ้นค่าทางด่วนเป็นกรณีศึกษาที่อัยการจะต้องเข้าไปดูแลเรื่องสัญญา

“ถ้าอัยการไม่เข้าไปดูแล การคำนวณผลกำไรของเอกชนจะเข้ามาเบียดบัง คนที่เดือดร้อนก็คือประชาชน”

(3) การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน ซึ่งสำนักงานอัยการสูงสุดมีสำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน หรือ สคช.อยู่ ควรจะเพิ่มประสิทธิภาพบทบาทนี้ให้มากยิ่งขึ้น เนื่องจากขณะนี้ประเทศไทยมีรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่ค่อนข้างจะให้สิทธิเสรีภาพแก่ประชาชนมากกว่าฉบับก่อน ๆ ที่ผ่านมา ซึ่งสำนักงานอัยการสูงสุดควรจะเข้าไปให้ความรู้ในเรื่องสิทธิเสรีภาพ สิทธิอันพึงมีพึงได้แก่ประชาชนให้มากยิ่งขึ้น เช่น สิทธิในการรับรู้ข่าวสาร สิทธิในการเรียกร้องค่าตอบแทน กรณีที่รัฐมีคำสั่งให้ประชาชนออกจากพื้นที่ที่อาศัยอยู่เพื่อรัฐจะใช้พื้นที่ดังกล่าวในการใช้ประโยชน์ด้านอื่น บทบาทนี้หากสำนักงานอัยการสูงสุดปฏิบัติได้ จะทำให้ประชาชนได้รับความคุ้มครองมากยิ่งขึ้น

“สคช. ต้องทำการประชาสัมพันธ์เชิงรุกหน่อย ไม่อย่างนั้นภาพของอัยการจะไม่เด่น อยากให้อัยการของไทยเป็นเหมือนอัยการของสหรัฐอเมริกา”

นอกจากนั้น สื่อมวลชนยังมีความเห็นว่า บทบาทในการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนยังขาดการประชาสัมพันธ์ เนื่องจากที่ผ่านมาประชาชนที่ประสบปัญหาเดือดร้อนจะมุ่งหน้าไปหาทนายความหรือนักการเมืองในการให้คำปรึกษาและให้ความช่วยเหลือเสียเป็นส่วนใหญ่ แทนที่จะไปขอรับคำปรึกษาจากสำนักงานอัยการสูงสุด ซึ่งมีบริการด้านนี้อยู่แล้วและไม่มีค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด

“บางครั้งอัยการไม่จำเป็นต้องรอให้ประชาชนเข้าไปหา หรือเข้าไปร้องทุกข์หรือ ควรแสดงให้ประชาชนเห็นว่า อัยการยุคนี้พร้อมที่จะออกไปช่วยเหลือประชาชน ไม่ใช่นั่งอยู่กับโต๊ะ ถ้ามาก็จะช่วย ถ้าไม่มาก็แล้วไป แต่ทุกวันนี้อัยการยังเหมือนเดิมอยู่ คือ ถ้าสื่อไม่กระทุ้งอัยการก็จะปิดบ้านเงียบ”

บทบาทที่ควรลด

สื่อมวลชนผู้หนึ่งมีความเห็นเสนอว่า สำนักงานอัยการสูงสุดควรลดบทบาทในการพิจารณาสำนวน โดยเฉพาะการพิจารณาชี้ขาดข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย ไม่ควรมีความเห็นอันเป็นการก้าวล่วงดุลยพินิจศาล เช่น จำเลยมีความผิด ดังนั้น ภาวะการพิสูจน์ อายุความ หรืออำนาจฟ้อง ควรปล่อย ให้เป็นหน้าที่ของศาล

นอกจากนั้น อำนาจในการใช้ดุลพินิจของสำนักงานอัยการสูงสุดมีมากเกินไป มีหลายคดีที่พนักงานอัยการใช้ดุลพินิจโดยที่เรื่องนั้นไม่ได้ขึ้นสู่ศาล ในขณะที่ประชาชนต้องการให้เรื่องนั้นขึ้นสู่ศาลไปพิสูจน์กันในชั้นศาล ถึงแม้้อัยการจะออกมาบอกว่าจะไม่สั่งคดีตามกระแสมหาชน แต่ทำตามความถูกต้องตามพยานหลักฐานที่มี แต่นั่นเป็นสิ่งที่พิสูจน์ไม่ได้ว่าอัยการใช้ดุลพินิจด้วยความเป็นธรรมหรือไม่

“ไม่ว่าอัยการจะมีบทบาทใดก็ตาม สิ่งสำคัญที่อัยการควรมีก็คือการมีจิตสำนึกของอัยการที่ตั้งมั่นอยู่ในความซื่อสัตย์ สุจริต ไม่อยู่ภายใต้อิทธิพลของกลุ่ม พรรค บุคคล และเงิน”

4.1.2 ภาพลักษณ์และบทบาทการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานอัยการสูงสุด

สื่อมวลชนมองว่าบุคลากรของสำนักงานอัยการสูงสุด โดยเฉพาะข้าราชการอัยการทำงานตามบทบาทเหมือนข้าราชการประจำมากเกินไป นอกจากนี้ การทำงานของบุคลากรเป็นการปฏิบัติตามนโยบายผู้บังคับบัญชามากเกินไป เหมือนเป็นการทำงานแบบเช้าชามเย็นชาม ซึ่งในทางปฏิบัติจริง ๆ จะทำเช่นนั้นไม่ได้ เพราะยุคนี้เป็นยุคที่สามารถถูกตรวจสอบได้เสมอไม่ว่าจะจากสื่อมวลชนหรือสาธารณชน ดังนั้นคดีใดก็ตามที่อยู่ในความสนใจของสาธารณชน สำนักงานอัยการสูงสุดควรแสดงบทบาทนั้นให้สาธารณชนเห็น ไม่ควรรอให้ประชาชนไปร้องขอความช่วยเหลือก่อนจึงจะยื่นมือออกมาช่วย ซึ่งเห็นว่าบทบาทนี้สำนักงานอัยการสูงสุดยังแสดงบทบาทออกมาน้อยเกินไป นอกจากนี้ควรจะเน้นการประชาสัมพันธ์ถึงอำนาจและหน้าที่ของสำนักงานอัยการสูงสุด เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนให้มากยิ่งขึ้น เนื่องจากสื่อมวลชนได้เปรียบเทียบงานดังกล่าวกับสภานายความซึ่งแสดงให้เห็นว่าบทบาทของสภานายความนั้นโดดเด่นและเป็นที่ยุติของประชาชนมากกว่าสำนักงานอัยการสูงสุด และส่วนใหญ่ประชาชนก็จะมุ่งไปขอความช่วยเหลือที่สภานายความกันมาก ทั้ง ๆ ที่ภารกิจหนึ่งของสำนักงานอัยการสูงสุด นอกจากการอำนวยความยุติธรรมและการรักษาผลประโยชน์ของรัฐแล้ว การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนก็เป็นภารกิจหนึ่งของสำนักงานอัยการสูงสุด ซึ่งเห็นได้จากการจัดตั้งสำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือกฎหมายแก่ประชาชนขึ้นมา

“อัยการจะทำงานแบบเช้าชามเย็นชาม ผู้ใหญ่ว่าอย่างไรก็ตามอย่างนั้นไม่ได้”

“อย่างคดีวิสามัญ 6 ศพ ที่จังหวัดสุพรรณบุรี ที่มีข่าวว่ามีการจ้างผู้เสียหายให้ถอนฟ้องอัยการควรจะรีบออกมาแถลงเพื่อแสดงให้เห็นบทบาทของอัยการทันทีว่า อัยการจะทำอะไรต่อไป เช่น

ถึงแม้ผู้เสียหายจะถอนฟ้อง แต่อัยการก็ต้องมีหน้าที่นำสืบต่อไป เพื่อพิสูจน์หาข้อเท็จจริงไม่ใช่แค่แต่นั่งตีพิมพ์อยู่”

แต่อย่างไรก็ตาม สื่อมวลชนส่วนหนึ่งมองว่า บทบาทของสำนักงานอัยการสูงสุดในยุคนี้ยังไม่กระจ่างชัดเจนนัก ประชาชนจำนวนมากไม่ทราบว่ายัยการทำงานอย่างไร ทั้ง ๆ ที่จริงแล้วอัยการสามารถให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมได้ โดยเฉพาะเรื่องการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมายของสำนักงานอัยการสูงสุดนั้นประชาชนรู้จักเป็นส่วนน้อย และการทำการประชาสัมพันธ์ก็เป็นลักษณะไฟไหม้ฟาง ถึงแม้ว่าการประชาสัมพันธ์ในปัจจุบันจะมีคนตั้งใจทำงาน แต่เนื่องจากมีปัญหาเรื่องโครงสร้าง ผลงานที่ออกมาจึงไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร จึงสมควรจะต้องมีการปรับปรุงด้านโครงสร้างด้วย เช่นกัน

“ในสมัยที่เปิด สำนักงานคุ้มครองสิทธิหรือ สคช. ใหม่ ๆ มีการประชาสัมพันธ์ใหญ่โต แต่ก็เหมือนลักษณะไฟไหม้ฟาง พักเดียวก็หายไป”

4.1.3 ความโปร่งใสในการสั่งคดีของสำนักงานอัยการสูงสุด

สื่อมวลชนส่วนใหญ่มีความเคลือบแคลงสงสัยในการสั่งคดีของสำนักงานอัยการสูงสุดมากที่สุด โดยเฉพาะเรื่องไม่มีการถ่วงดุลอำนาจในการใช้ดุลพินิจของพนักงานอัยการ โดยสื่อมวลชนยกตัวอย่างกรณีพนักงานสอบสวนมีความเห็นสั่งฟ้องและส่งสำนวนมาให้พนักงานอัยการ แต่พอมาถึงพนักงานอัยการกลับสั่งไม่ฟ้อง หรือสั่งไปสอบสวนเพิ่มเติม พนักงานสอบสวนก็ต้องทำตามความเห็นของพนักงานอัยการ ถึงแม้ว่าจะต้องส่งให้ผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีความเห็นแย้งก็ตาม แต่ท้ายที่สุดผู้ที่ชี้ขาดให้เรื่องยุติได้ก็คืออัยการสูงสุดนั่นเอง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าอำนาจสูงสุดตกอยู่ที่พนักงานอัยการ และนอกจากนั้นในคดีสำคัญๆ ที่อยู่ในความสนใจของสาธารณชน สำนักงานอัยการสูงสุดควรจะต้องตอบสนองสื่อมวลชนหรือสาธารณชนให้ได้ว่าที่สั่งไม่ฟ้องเพราะเหตุใด โดยเฉพาะคดียาเสพติดหรือคดีที่มีผู้ต้องหาเป็นนักการเมืองหรือผู้มีอิทธิพล และที่สำคัญสำนักงานอัยการสูงสุดในยุคปัจจุบันไม่นิยมการแถลงข่าว และไม่ยอมเปิดโอกาสให้สื่อมวลชนได้เข้าไปตรวจสอบข้อเท็จจริง ผิดกับสมัย ดร.คณิต ณ นคร มีการแถลงข่าวและแจกข่าวแถลงในคดีที่อยู่ในความสนใจของสาธารณชน และมักจะได้รับความร่วมมือในการขอเข้าสัมภาษณ์เป็นอย่างดี รวมทั้งพนักงานอัยการที่ได้แต่งตั้งขึ้นมาเป็นคณะทำงานเฉพาะกิจก็สามารถให้ข้อเท็จจริงได้เกือบทุกคน แต่ในยุคนี้มักจะนิยมสั่งคดีตามกระแส เช่นกรณีสังหารแม่änkการเมืองหญิงของจังหวัดจันทบุรี เป็นต้น

“อัยการไม่เคยมีความโปร่งใสในการสั่งคดี หากคดีใดไม่ปรากฏเป็นข่าว ก็จะไม่ได้รับทราบ การวินิจฉัยชี้ขาด”

“สื่อมวลชนไทยให้ความเคารพยำเกรงต่อการวินิจฉัยสั่งคดีของอัยการ ตลอดจนเชื่อมั่นในวิชาชีพว่าจะอำนวยความยุติธรรมในการสั่งคดี แต่ถ้าคดีที่เกี่ยวข้องกับการเมือง หรือบุคคลที่มีอิทธิพล ยังคงมีคำถามเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติต่อบุคคลเหล่านี้อยู่บ้าง เช่น คดี ส.ป.ก. 4-01 จนถึงปัจจุบันความโปร่งใสของอัยการก็ยังเป็นที่กังขา”

“ถ้าคนที่เข้ามาเป็นอัยการและคิดจะทำเพื่อประชาชน โดยคิดว่าคดีทุกคดีจะต้องโปร่งใส คดีไหนที่ไม่เคลียร์ อัยการรู้สึกอยากรู้ข้อเท็จจริงว่าจำเลยหรือผู้ต้องหาถูกยึดเยียดความผิดหรือไม่ ความจริงเป็นอย่างไร อัยการสามารถลงไปเล่นเหมือนพนักงานสอบสวนคนหนึ่งได้เลย เพราะอัยการมีอำนาจในการสอบพยานอยู่แล้ว ถ้าอัยการทุกคนมีความคิดอย่างนี้ เรื่องที่จะไปอิงนักรการเมืองเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพ ผมว่าไม่จำเป็น”

นอกจากนั้น สื่อมวลชนได้เสนอแนะว่า อัยการจะต้องมีจุดยืนของอัยการเอง โดยเฉพาะกับนักรการเมือง เช่น ถ้าคดีใดเป็นนโยบายของรัฐบาล เช่น คดียาเสพติด หากมีนักรการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องกับอัยการก็น่าจะขัดได้ และสื่อก็พร้อมที่จะสนับสนุนในจุดยืนที่ถูกต้องของอัยการ ถ้าบทบาทของอัยการแข็งแกร่งและยึดมั่นในความบริสุทธิ์ยุติธรรม ไม่เอนเอียงไปกับนักรการเมือง ถ้าเป็นคดีของฝ่ายค้านสั่งสอบเร็ว พิจารณาสั่งฟ้องเร็ว ในขณะที่ถ้าเป็นคดีของฝ่ายรัฐบาลมีการประวิงเวลา สั่งสอบเพิ่ม ถ้าบทบาทอัยการเป็นอย่างนี้ แสดงว่าอัยการไม่มีจุดยืน ยอมถูกนักรการเมืองครอบงำ

4.1.4 การนำเสนอข่าวสารของสำนักงานอัยการสูงสุด

ผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นการนำเสนอข่าวสารของสำนักงานอัยการสูงสุดออกเป็น 3 ประเด็น ดังนี้

- (1) การได้รับความร่วมมือจากแหล่งข่าว
- (2) การประชาสัมพันธ์องค์กร
- (3) ข่าวสารที่สื่อมวลชนต้องการ

- (1) การได้รับความร่วมมือจากแหล่งข่าว

สื่อมวลชนมีความเห็นว่าได้รับความร่วมมือจากแหล่งข่าวน้อยมาก โดยเฉพาะการขอสัมภาษณ์อัยการสูงสุด หากเป็นเรื่องคดีที่อยู่ในความสนใจของสาธารณชนมักจะไม่ได้รับอนุญาตให้สัมภาษณ์

และเมื่อมีกรณีที่เกิดภาพลบต่อสำนักงานอัยการสูงสุด การออกมาชี้แจงแถลงข่าวของสำนักงานอัยการสูงสุดซ้ำมาก ซึ่งบางครั้งสื่อมวลชนจะได้รับทราบข้อเท็จจริงจากนักกฎหมายและนักวิชาการอื่น ๆ เร็วกว่าการจะรอการชี้แจงของสำนักงานอัยการสูงสุด ถึงบางครั้งจะมีการแถลงแต่ก็ไม่ใช่ที่สนใจของสื่อมวลชนแล้ว เนื่องจากมีข่าวประเด็นอื่นที่น่าสนใจให้นำเสนอต่อไป โดยสื่อมวลชนผู้หนึ่งเตรียมการออกมาแถลงข่าวของสำนักงานอัยการสูงสุดที่ไม่ทันตามความต้องการของสื่อมวลชนว่า “กว่าถั่วจะสุก งาก็ไหม้”

“การโทรสัมภาษณ์อัยการสูงสุดยากมาก แต่พอเขียนข่าวไปแล้วก็มาโวยวายว่า ลงไปอย่างนี้แล้วมันเสีย ทำไมไม่ถามผมก่อน แต่เมื่อผมขอข้อเท็จจริงจากใครไม่ได้ผมก็ต้องลงไปก่อน ถ้ารอท่านว่างแล้วฉบับอื่นเขาลงไปก่อนก็แปลว่าผมต้องตกข่าวอย่างนั้นหรือ”

“อัยการสูงสุดในฐานะผู้นำขององค์กรจะต้องเปิดตัวต่อสื่อมวลชน ซึ่งจะเป็นการเปิดตัวไปสู่สาธารณชน”

นอกจากนั้น การที่สำนักงานอัยการสูงสุดมีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานสารนิเทศและประชาสัมพันธ์ขึ้นมา ก็ไม่สามารถให้ความช่วยเหลือหรือเป็นที่พึ่งของผู้สื่อข่าวได้ เนื่องจากบุคลากรไม่มีอำนาจตัดสินใจหรือไม่กล้าให้ข่าว เนื่องจากเกรงว่าจะเกิดผลกระทบต่อตนเอง รวมทั้งต้องตรวจสอบข้อมูลให้แน่นอนเสียก่อน จึงจะให้สัมภาษณ์ได้ นอกจากนี้การประสานงานในการขอข้อมูลก็เป็นไปด้วยความลำบาก เนื่องจากไปหาแล้วไม่พบบุคลากรในคณะทำงาน ส่วนบุคลากรในฝ่ายประชาสัมพันธ์นั้น ให้ความร่วมมือกับผู้สื่อข่าวดี แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นทุกอย่างก็ต้องขึ้นอยู่กับพนักงานอัยการจะเป็นผู้สั่งการการทำงานของฝ่ายประชาสัมพันธ์จึงเป็นการทำงานตามสั่งเสียมากกว่า

“ชุดประชาสัมพันธ์ที่ตั้งขึ้นมา อยากจะบอกว่าถ้าคณะทำงานที่ตั้งขึ้นมาเป็นถึงอัยการ แล้วทำหน้าที่แค่เขียนข่าวส่ง FAX. อย่างเดียว งานอย่างนั้นให้แม่บ้านหรือธุรการทำก็ได้”

นอกจากนี้ การที่สื่อมวลชนนำเสนอข่าวสารของสำนักงานอัยการสูงสุดออกไปโดยไม่ได้รับความร่วมมือจากแหล่งข่าวของสำนักงานอัยการสูงสุด สร้างความไม่พอใจให้กับองค์กร โดยกล่าวหาว่าไม่ตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ถูกต้องเสียก่อนที่จะนำเสนอข่าวสาร ซึ่งตรงนี้สื่อมวลชนได้ชี้แจงว่าเนื่องจากไม่ได้รับความร่วมมือจากแหล่งข่าวจึงต้องไปหาข้อมูลจากแหล่งข่าวอื่น และหากต้องรอการตรวจสอบข้อเท็จจริงจากสำนักงานอัยการสูงสุดซึ่งต้องใช้เวลาอย่างต่ำไม่เกิน 2 วัน สื่ออื่นก็จะนำเสนอข่าวนี้นี้ไปก่อน ทำให้สื่อของตนตกข่าวไปได้

สำหรับกรณีที่แหล่งข่าวที่เป็นพนักงานอัยการเจ้าของคดี ซึ่งจะเป็นผู้รู้เรื่องคดีดังกล่าวดีที่สุด หากเป็นพนักงานอัยการที่เป็นคนรุ่นใหม่ มักจะไม่ค่อยหวงข้อมูลและยินดีให้ความร่วมมือในการเปิดเผยข้อเท็จจริงเท่าที่จะสามารถเปิดเผยข้อเท็จจริงได้โดยไม่ทำให้รูปคดีเสียหาย แต่พนักงานอัยการรุ่นเก่ามักจะกลัวการเป็นข่าวมักไม่ให้อภัยโทษ แต่เมื่อสื่อเสนอข่าวสารพัดก็ทำหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริง ซึ่งทำให้ช้าและเสียเวลามาก ดังนั้น สำนักงานอัยการสูงสุดควรจะมีโฆษกประจำสำนักงานอัยการสูงสุด ซึ่งเป็นอัยการตั้งแต่ชั้น 5 ขึ้นไป เพื่อทำหน้าที่แถลงข่าว ชี้แจงข่าว หรือโต้ตอบข่าวแต่ถ้าเป็นไปได้ สื่อมวลชนต้องการข่าวสารจากผู้บริหารระดับสูงมากที่สุด

(2) การประชาสัมพันธ์องค์กร

สื่อมวลชนมีความเห็นว่า การประชาสัมพันธ์ของสำนักงานอัยการสูงสุดยังติดรูปแบบของความเป็นราชการอยู่มาก โดยเฉพาะเป็นการประชาสัมพันธ์ตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา โดยสื่อมวลชนมองว่าผู้บังคับบัญชาอาจจะเกรงผลกระทบที่จะเกิดขึ้น จึงต้องมีการกลั่นกรองอย่างรอบคอบ ซึ่งกว่าจะแถลงข่าวได้ก็ชักช้า เสียเวลา บางครั้งก็ไม่มีแถลงหรือชี้แจงข้อเท็จจริง โดยรอให้ข่าวเงียบไปเอง

นอกจากนั้น การทำงานด้านการประชาสัมพันธ์ของสำนักงานอัยการสูงสุดยังขัดกับความต้องการของสื่อมวลชน กล่าวคือ สื่อมวลชนต้องการข้อมูลและความคืบหน้าด้านคดีความหรือข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนและสังคม ในขณะที่สำนักงานอัยการสูงสุดต้องการประชาสัมพันธ์ข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กรเอง เช่น ภาพข่าวสังคม การเสวนาทางวิชาการ พิธีเปิดการประชุมสัมมนา การจัดอบรมพนักงานอัยการหลักสูตรต่าง ๆ เป็นต้น

นอกจากนี้สื่อมวลชนมีความเห็นว่า สำนักงานอัยการสูงสุดควรทำการประชาสัมพันธ์เชิงรุกให้มากที่สุด โดยเฉพาะผู้บังคับบัญชาในระดับสูงควรจะต้องลงมาเล่นกับสื่อเอง โดยเฉพาะการแถลงข่าว ซึ่งอัยการสูงสุดอาจจะไม่ต้องเป็นผู้แถลงข่าว แต่ก็ควรอยู่บนเวทีแล้วให้อธิบดีอัยการฝ่าย หรือพนักงานอัยการเจ้าของคดีเป็นผู้แถลง ซึ่งตรงนี้สื่อมวลชนมองว่าเป็นสิ่งที่จำเป็น ผู้บริหารจะต้องมีความเป็น “ผู้นำ” โดยเฉพาะผู้บริหารในยุคปัจจุบันสื่อมวลชนมีความเห็นว่าผู้บริหารไม่ออกมาแสดงบทบาทให้ปรากฏต่อสังคมโดยการออกมาตอบความชัดเจนในสิ่งที่ประชาชนเกิดความเคลือบแคลง สงสัย ส่วนการกระจายอำนาจให้ระดับอธิบดีอัยการฝ่ายหรืออธิบดีอัยการเขตสามารถชี้แจงหรือให้ข่าวแก่สื่อมวลชนได้นั้น นับว่าเป็นสิ่งที่ดี แต่จุดขายขององค์กรที่สื่อมวลชนต้องการคือ ผู้บริหารสูงสุด

“อัยการไม่มีการประชาสัมพันธ์เชิงรุก อยากให้อัยการเพิ่มบทบาทตรงนี้อีกแล้ว ถ้าระดับสูงสุดแล้ว ไม่กล้าให้สัมภาษณ์ โดยอ้างว่ามอบอำนาจให้อธิบดีไปแล้ว ผมว่าไม่มีทางที่จะเป็นเชิงรุกได้ แล้วอธิบดีทั้งหลายจะมั่นใจได้หรือไม่ว่าหากท่านพลาดแล้วจะไม่โดนแฉง”

“อยากให้ผู้นำออกมาคุยให้มากกว่านี้ ถ้าถามว่าอัยการยุคนี้หัวเป็นอย่างไร ผมตอบได้เลยว่า “ไม่สง่า”

(3) ข่าวสารที่สื่อมวลชนต้องการ

นอกเหนือจากข่าวสารด้านคดีแล้ว สิ่งหนึ่งที่สื่อมวลชนต้องการ คือ

(1) การตรวจสอบภายใน สื่อมวลชนมีความเห็นว่า การตรวจสอบภายในของสำนักงานอัยการสูงสุดยังไม่ดีเท่าที่ควร ไม่มีการลงโทษข้าราชการที่กระทำผิดวินัยหรือทุจริตต่อหน้าที่ โดยเฉพาะพนักงานอัยการ ซึ่งพบว่ามีกรรงเรียนกับสื่อมวลชนเยอะมาก แต่สำนักงานอัยการสูงสุดกลับไม่มีการลงโทษใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นการตัดเงินเดือน พักราชการ ทำทัณฑ์บน หรือไล่ออกจากราชการ ซึ่งข่าวเหล่านี้ไม่เคยปรากฏให้สาธารณชนได้เห็น ถ้าเทียบกับตำรวจ หรือผู้พิพากษา

“องค์กรที่องค์กรมันจะมีคนดีไปหมด เป็นไปไม่ได้ แต่ถ้าบอกว่า เราอยู่กับอย่างพื่อน้อง น้อง ผมรับไม่ได้”

“อยากเห็นข่าวประชาสัมพันธ์ของสำนักงานอัยการสูงสุดที่แถลงว่าในปีหนึ่ง ๆ สามารถจับและลงโทษอัยการที่แตกแถวเหล่านี้ออกไป นี่คือสิ่งที่อยากเห็นและยังไม่เคยเห็น”

(2) ความรวดเร็วของการประชาสัมพันธ์ สื่อมวลชนเสนอความเห็นว่าการที่สำนักงานอัยการสูงสุดจัดตั้งคณะทำงานสารนิเทศและประชาสัมพันธ์ขึ้นมา นั้น ปรากฏว่าบทบาทที่ปรากฏให้สื่อมวลชนประจักษ์ยังไม่โดดเด่นเท่าที่ควร บทบาทของคณะทำงานควรจะเป็นตัวชูภาพให้ภาพของสำนักงานอัยการสูงสุดโดดเด่น ต้องเป็นผู้ที่สามารถตอบโต้และชี้แจงต่อสื่อมวลชนในด้านคดีได้ทุกเรื่อง และควรจะศึกษาว่าในแต่ละวันมีคดีใดบ้างที่อยู่ในความสนใจของสาธารณชน ตอนนี้อยู่กำลังเล่นข่าวอะไร และคณะทำงานฯ จะทำอะไรได้บ้าง ไม่ควรให้สำนวนมาถึงก่อนแล้วจึงจะออกมาชี้แจงว่าตอนนี้อยู่สำนักงานอัยการสูงสุดกำลังทำอะไรอยู่ เพราะนั่นไม่ใช่สิ่งที่สื่อมวลชนต้องการ เพราะสื่อมวลชนมองภาพออกว่าหากมีสำนวนคดีที่เป็นที่สนใจของสาธารณชนเข้ามา สำนักงานอัยการสูงสุดก็จะมีภาระแต่งตั้งคณะทำงานขึ้นมาพิจารณา โดยให้รองอัยการสูงสุดเป็นประธาน หากพิจารณาแล้วสำนวนยังขาดความสมบูรณ์ก็จะมีคำสั่งสอบเพิ่ม ซึ่งเป็นงานปกติของสำนักงานอัยการสูงสุด ซึ่งไม่มีสิ่งใดแปลกใหม่เลย

“ถ้าคนน้อยแต่มีคุณภาพ แล้วเล่นเชิงรุกเป็น จัปสาระสำคัญในด้านคดีเป็น แก้วจุดที่ประชาชนสงสัยเคลือบแคลงได้ พร้อมทั้งจะให้คำตอบกับสื่อมวลชนและสาธารณชนได้ สิ่งนี้จะทำให้เห็นภาพของอัยการชัดเจนว่า อัยการไม่ได้หยุดนิ่งอยู่กับที่”

4.1.5 ข้อเสนอแนะของสื่อมวลชนต่อการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีแก่สำนักงานอัยการสูงสุด

(1) พนักงานอัยการควรกล้าคิด กล้าทำ และกล้าพูด จะทำให้ภาพลักษณ์ของสำนักงานอัยการสูงสุดดีขึ้น

(2) อย่าหือถอยกับงานประชาสัมพันธ์ ต้องทำความรู้จักกับสื่อทุกชนิดและใช้สื่อเหล่านั้นเป็นเครื่องมือ ที่สำคัญต้องมีความอดทนในการส่งข่าวไปยังสื่อต่าง ๆ ต้องเสมอต้นเสมอปลายอย่าย่อท้อ

(3) ควรมีการวางแผนงานประชาสัมพันธ์ และสร้างความรู้ความเข้าใจเรื่ององค์กรแก่บุคลากรที่ทำงานด้านการประชาสัมพันธ์

(4) การแถลงข่าวที่เป็นข้อเท็จจริงด้านกฎหมาย ควรจะมีเอกสารข่าวแจกประกอบการแถลงข่าวทุกครั้ง เนื่องจากบางเรื่องเป็นเรื่องที่เข้าใจยาก

(5) ผู้บริหารต้องไม่กลัวที่จะให้สัมภาษณ์ ต้องเปิดตัวต่อสื่อมวลชนซึ่งจะเป็นการเปิดตัวสู่สาธารณชนในโอกาสต่อไป

(6) การสังคมคดีของพนักงานอัยการในแต่ละคดีนั้น พนักงานอัยการต้องมีความความพร้อมที่จะตอบคำถามที่เป็นที่เคลือบแคลงสงสัยของสื่อมวลชนได้

(7) ควรจะมีการพบปะสังสรรค์กันระหว่างสำนักงานอัยการสูงสุดกับสื่อมวลชน และต้องไม่แบ่งระดับของสื่อมวลชน ควรให้ความเสมอภาคกันทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นผู้สื่อข่าวหรือบรรณาธิการข่าว ต้องไม่เลือกปฏิบัติ

(8) ควรทำการประชาสัมพันธ์เชิงรุก สำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน (สคช.) ให้มากกว่าเดิม ไม่เช่นนั้นภาพของอัยการจะไม่โดดเด่น ซึ่งสื่อมวลชนเห็นว่า หากเปรียบเทียบกับปัจจุบันนี้ภาพของ ส.ส.ปวีณา หงสกุล โดดเด่นมาก ซึ่งภาพนั้นควรจะเป็นบทบาทของสำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนมากกว่า

(9) อัยการควรทำตัวให้ใกล้ชิดกับประชาชนโดยการ

- จัดหน่วยประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่ออกไปให้ความรู้ด้านกฎหมายและให้คำแนะนำแก่ประชาชน เช่น ท้างสรรพสินค้า งานกาชาด ตลาดนัด เต้นท์ขายรถยนต์มือสอง

- ควรมีการประสานงานกับตลาดหลักทรัพย์ และส่งพนักงานอัยการไปประจำเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการซื้อขายหุ้น เพื่อไม่ให้ประชาชนเสียเปรียบ

- ควรมีการจัดงานการกุศล เช่น จัดการแข่งขันกีฬา จัดดนตรีการกุศล หรือจัดมวยการกุศล

(10) ต้องผลักดันงานของ สคช. โดยการยื่นมือเข้าไปหาประชาชนให้มากขึ้นกว่าเดิม ทำให้เขารู้สึกว่าพอมาสคช. แล้ว ได้รับความช่วยเหลือและคำแนะนำที่ดีกลับไป ตรงนี้จะเป็นผลดีมาก และภาพของอัยการที่คนทั่วไปเข้าใจกันว่าเป็นผู้เอาคนเข้าคุก ก็จะถูกพลิกภาพกลับสู่การเป็นองค์กรที่ให้ความช่วยเหลือประชาชน

4.2 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

4.2.1 ลักษณะทางประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
หญิง	181	45.4
ชาย	219	54.6
รวม	400	100

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 54.6 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 45.4

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

ระดับอายุ (ปี)	จำนวน	ร้อยละ
21-30	137	34.3
31-40	113	28.3
41-50	80	20.0
51-60	69	17.3
ไม่ตอบ	1	0.3
รวม	400	100

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.3 รองลงมาคือผู้ที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.3 ส่วนผู้ที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.0 สำหรับผู้ที่มีอายุ 51-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.3 ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด และ กลุ่มตัวอย่างไม่ตอบว่าอายุเท่าใด 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	201	50.3
สมรส	181	45.3
หย่า/หม้าย	18	4.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นโสด คิดเป็นร้อยละ 50.3 รองลงมาคือผู้ที่สมรสแล้ว คิดเป็นร้อยละ 45.3 สำหรับผู้ที่หย่าหรือเป็นหม้าย มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 4.5

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	195	48.8
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	183	45.8
สูงกว่าปริญญาตรี	21	5.7
รวม	400	100

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 48.8 รองลงมาคือผู้มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 45.8 ส่วนผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 5.7 ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	129	32.3
พนักงานบริษัทเอกชน	94	23.5
พนักงานในโรงงาน	9	2.3
ค้าขาย	45	11.3
เกษตรกร	18	4.5
รับจ้างทั่วไป	32	8.0
อื่น ๆ	73	18.3
รวม	400	100

จากตารางที่ 5 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 32.3 รองลงมาได้แก่ พนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 23.5 สำหรับผู้ตอบอาชีพอื่น ๆ เนื่องจากยังไม่ได้ประกอบอาชีพเพราะยังศึกษาอยู่หรือยังไม่มีการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 18.3 อาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 11.3 อาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 8.0 อาชีพเกษตรกร คิดเป็น ร้อยละ 4.5 สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานในโรงงาน มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.3

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้

รายได้ (บาท)	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000	117	29.3
5,000 - 10,000	152	38.0
10,001 - 15,000	61	15.3
15,001 - 20,000	36	9.0
20,001 - 25,000	14	3.5
มากกว่า 25,000	11	2.8
ไม่ตอบ	9	2.3
รวม	400	100

จากตารางที่ 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ระหว่าง 5,000 - 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 38.0 รองลงมาคือผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.3 ผู้ที่มีรายได้ระหว่าง 10,000 - 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 15.3 ผู้มีรายได้ระหว่าง 15,001 - 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 9.0 ผู้มีรายได้ระหว่าง 20,001 - 25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 3.5 ผู้มีรายได้มากกว่า 25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.8 และมีกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ตอบว่ามีรายได้เท่าใดคิดเป็นร้อยละ 2.3

ตารางที่ 7 แสดงสถานที่อยู่อาศัยของผู้ตอบแบบสอบถาม

ภาค	จำนวน	ร้อยละ
ภาคเหนือ	98	24.5
ภาคใต้	104	26.0
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	102	25.5
ภาคกลาง	96	24.0
รวม	400	100

จากตารางที่ 7 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นผู้อยู่อาศัยในภาคใต้คิดเป็นร้อยละ 26.0 รองลงมาได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คิดเป็นร้อยละ 25.5 ภาคเหนือ คิดเป็นร้อยละ 24.5 ส่วนภาคกลางได้แก่ กรุงเทพมหานคร มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.0

4.2.2 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนร้อยละและค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่นิยมเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ

สื่อ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ตอบ	ค่าเฉลี่ย
1. โทรศัพท์	249 (62.3)	90 (22.5)	47 (11.8)	10 (2.5)	2 (.5)	2 (.5)	4.44
2. หนังสือพิมพ์	59 (14.8)	149 (37.3)	134 (33.5)	37 (9.3)	8 (2.0)	13 (3.3)	3.55
3. วิทยุ	28 (6.8)	114 (28.3)	145 (36.3)	49 (12.3)	27 (6.8)	37 (9.3)	3.18
4. นิตยสารราย ปักษ์/ รายสัปดาห์	2 (.5)	20 (5.0)	84 (21.0)	128 (32.0)	80 (20.0)	86 (21.5)	2.16
5. อินเทอร์เน็ต	6 (1.5)	11 (2.8)	24 (6.0)	42 (10.5)	193 (48.3)	124 (31.0)	1.53

หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนิยมเปิดรับข่าวสารจากสื่อโทรศัพท์มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 รองลงมา ได้แก่ สื่อหนังสือพิมพ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 สื่อวิทยุ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 ส่วนนิตยสารรายปักษ์หรือนิตยสารรายสัปดาห์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.16 สำหรับสื่ออินเทอร์เน็ตนั้น กลุ่มตัวอย่างนิยมเปิดรับข่าวสารน้อย มีค่าเฉลี่ยเพียง 1.53

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนร้อยละและค่าเฉลี่ยการติดตามข่าวสารการเมืองจากสื่อต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่างใน 1 สัปดาห์

สื่อ	มากที่สุด (ทุกวัน)	มาก (5-6 วัน/ สัปดาห์)	ปานกลาง (3-4 วัน/ สัปดาห์)	น้อย (2 วัน/ สัปดาห์)	น้อยที่สุด (1 วัน/ สัปดาห์)	ไม่เคยเลย	ไม่ตอบ	ค่าเฉลี่ย
โทรทัศน์	202 (50.5)	93 (23.3)	78 (19.5)	15 (3.8)	5 (1.3)	4 (1.0)	3 (.8)	5.15
หนังสือพิมพ์	69 (17.3)	96 (24.0)	135 (33.8)	50 (12.5)	19 (4.8)	9 (2.3)	22 (5.5)	4.57
วิทยุ	50 (12.5)	78 (19.5)	108 (27.0)	84 (21.0)	23 (5.8)	21 (5.3)	36 (9.0)	4.41
นิตยสารราย สัปดาห์	5 (1.3)	13 (3.3)	48 (12.0)	72 (18.0)	115 (28.8)	68 (17.0)	79 (19.8)	2.49
อินเทอร์เน็ต	3 (.8)	10 (2.5)	20 (5.0)	12 (3.03)	31 (7.8)	217 (54.3)	107 (26.8)	1.58

หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 9 พบว่า ใน 1 สัปดาห์กลุ่มตัวอย่างนิยมติดตามข่าวสารการเมืองจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.15 รองลงมา ได้แก่ สื่อหนังสือพิมพ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 ส่วนสื่อวิทยุ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 นิตยสารรายสัปดาห์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.49 สำหรับสื่ออินเทอร์เน็ตนั้น กลุ่มตัวอย่างนิยมติดตามข่าวสารน้อยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเพียง 1.58

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนร้อยละ และค่าเฉลี่ยข่าวสารเกี่ยวกับสำนักงานอัยการสูงสุดที่กลุ่มตัวอย่างได้รับจากสื่อต่าง ๆ

สื่อ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย ได้ยินเลย	ไม่ตอบ	ค่าเฉลี่ย
โทรทัศน์	8.7 (21.8)	66 (16.5)	99 (24.8)	68 (17.0)	43 (10.8)	20 (5.0)	17 (4.3)	4.07
หนังสือพิมพ์	42 (10.5)	56 (14.0)	111 (27.8)	79 (19.8)	52 (13.0)	25 (6.3)	35 (8.8)	3.68
วิทยุ	16 (4.0)	29 (7.3)	91 (22.8)	87 (21.8)	64 (16.0)	51 (12.8)	62 (15.5)	3.09
สื่อบุคคล เช่น ญาติ / เพื่อน	26 (6.5)	22 (5.5)	78 (19.5)	73 (18.3)	56 (14.0)	66 (16.5)	79 (19.8)	3.04
จากพนักงาน อัยการที่ออกไป ให้ความรู้	5 (1.3)	9 (2.3)	26 (6.5)	51 (12.8)	71 (17.8)	158 (39.5)	80 (20.0)	1.97
อินเทอร์เน็ต	-	4 (1.0)	9 (2.3)	17 (4.3)	20 (5.0)	233 (58.3)	117 (29.3)	1.34

จากตารางที่ 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารของสำนักงานอัยการสูงสุดจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 รองลงมาได้แก่สื่อหนังสือพิมพ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 ส่วนสื่อวิทยุ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 ในขณะที่การได้รับข่าวสารจากสื่อบุคคลเช่น ญาติ หรือเพื่อน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 สำหรับการได้รับข่าวสารจากพนักงานอัยการที่ออกไปเผยแพร่ความรู้เรื่องกฎหมาย และสื่ออินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 1.97 และ 1.34 เท่านั้น

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนร้อยละความถี่และค่าเฉลี่ยในการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับสำนักงานอัยการสูงสุดจากสื่อแหล่งต่าง ๆ

สื่อ	มากที่สุด (ทุกวัน)	มาก (ทุก สัปดาห์)	ปานกลาง (2 สัปดาห์/ เดือน)	น้อย (เดือนละ ครั้ง)	น้อยที่สุด (ไม่เคย ได้รับเลย)	ไม่ตอบ	ค่าเฉลี่ย
โทรทัศน์	64 (16.0)	68 (17.0)	107 (26.8)	102 (25.5)	43 (10.8)	16 (4.0)	3.02
วิทยุ	24 (6.0)	50 (12.5)	84 (21.0)	124 (31.0)	75 (18.8)	43 (10.8)	2.50
หนังสือพิมพ์	30 (7.5)	55 (13.8)	126 (31.5)	92 (23.0)	70 (17.5)	27 (6.8)	2.68
จุลสาร/วารสาร	6 (1.5)	18 (4.5)	32 (8.0)	85 (21.3)	178 (44.5)	81 (20.3)	1.71
โปสเตอร์	4 (.10)	11 (2.8)	20 (5.0)	77 (19.3)	194 (48.5)	94 (23.5)	1.54
สื่อบุคคล เช่น พนักงานอัยการ	5 (1.3)	19 (4.8)	45 (11.3)	68 (17.0)	193 (48.3)	70 (17.5)	1.71
อินเทอร์เน็ต	4 (1.0)	5 (1.3)	10 (2.5)	21 (5.3)	261 (65.3)	99 (24.8)	1.23

จากตารางที่ 11 พบว่า ความถี่ในการได้รับข่าวสารจากสำนักงานอัยการสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างจากสื่อต่าง ๆ นั้น กลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารจากสำนักงานอัยการสูงสุดจากสื่อโทรทัศน์ มากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02 รองลงมาได้แก่ สื่อหนังสือพิมพ์ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.68 สื่อวิทยุ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50 ส่วนสื่อบุคคลเช่นพนักงานอัยการกับสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น จุลสาร/วารสาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 1.71 สื่อโปสเตอร์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.54 สำหรับสื่ออินเทอร์เน็ตกลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารน้อยมาก มีค่าเฉลี่ยเพียง 1.23

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนร้อยละและค่าเฉลี่ยของข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างได้รับจาก
สื่อต่าง ๆ

ข่าวสาร	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ตอบ	ค่าเฉลี่ย
การสั่งฟ้อง/สั่งไม่ฟ้อง การดำเนินคดี	103 (25.8)	115 (28.8)	82 (20.5)	52 (13.0)	35 (8.8)	13 (3.3)	3.51
การวินิจฉัยข้อพิพาท	25 (6.5)	62 (15.5)	104 (26.0)	94 (23.5)	66 (16.5)	49 (12.3)	2.67
การใช้อำนาจทุจริต คอร์รัปชันของ ข้าราชการ	54 (13.6)	104 (26.0)	97 (24.3)	65 (16.3)	46 (11.5)	34 (8.5)	3.15
การแต่งตั้งโยกย้าย ข้าราชการ	28 (6.8)	81 (20.3)	107 (26.8)	98 (24.5)	55 (13.8)	31 (7.8)	2.80
การช่วยเหลือสังคม สาธารณชน	10 (2.6)	34 (8.5)	92 (23.0)	100 (25.0)	112 (28.0)	52 (13.0)	2.22
อื่น ๆ.....	1 (.3)	1 (.3)	4 (1.0)	4 (1.0)	10 (2.5)	380 (95.0)	1.95

จากตารางที่ 12 พบว่า ข่าวสารของสำนักงานอัยการสูงสุดที่กลุ่มตัวอย่างได้รับจากสื่อต่าง ๆ มากที่สุด ได้แก่ ข่าวสารสั่งฟ้อง/สั่งไม่ฟ้อง การดำเนินคดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 รองลงมาได้แก่ ข่าวสารการใช้อำนาจทุจริตคอร์รัปชันของข้าราชการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 ข่าวการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.80 ข่าวการวินิจฉัยข้อพิพาท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.67 ข่าวการช่วยเหลือสังคมหรือสาธารณชนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.22 ส่วนข่าวอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากนี้ เช่น ข่าวการออกไปเผยแพร่ความรู้เรื่องกฎหมายแก่ประชาชน หรือภาพข่าวสังคมต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.95

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนร้อยละความเพียงพอแก่ความต้องการเกี่ยวกับข่าวสารของ
สำนักงานอัยการสูงสุดที่กลุ่มตัวอย่างได้รับ

ปริมาณข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
เพียงพอ	36	9.0
ไม่เพียงพอ	297	74.3
ไม่มีความเห็น	61	15.3
ไม่ตอบ	6	1.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างยังไม่ได้รับข่าวสารที่เพียงพอแก่ความต้องการจาก
สำนักงานอัยการสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 74.3 รองลงมาคือ กลุ่มที่ไม่มีความเห็นว่าเพียงพอหรือไม่
คิดเป็นร้อยละ 15.3 ส่วนกลุ่มที่คิดว่าเพียงพอแล้ว คิดเป็นร้อยละ 9.0

4.2.3 การรับรู้บทบาทการปฏิบัติหน้าที่และภาพลักษณ์ของสำนักงานอัยการ

สูงสุด

การรับรู้

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนร้อยละของบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างนึกถึงเป็นคนแรกว่าจะสามารถให้คำแนะนำได้ หากมีปัญหาด้านกฎหมาย

บุคคลที่นึกถึงเป็นอันดับแรก	จำนวน	ร้อยละ
1. ตำรวจ	133	33.3
2. พนักงานอัยการ	31	7.8
3. ผู้พิพากษา	10	2.5
4. ทนายความ	182	45.5
5. อื่น ๆ เช่น พ่อ แม่ ญาติ เพื่อน	31	7.8
6. ไม่ตอบ	13	3.3
รวม	400	100

จากตารางที่ 14 พบว่า เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีปัญหาทางด้านกฎหมายบุคคลแรกที่เขานึกถึงและคิดว่าจะสามารถให้คำแนะนำแก่เขาได้ คือ ทนายความ คิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมาได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 33.3 พนักงานอัยการ คิดเป็นร้อยละ 7.8 เท่ากับบุคคลอื่น ๆ ที่ถูกนึกถึง เช่น พ่อแม่ ญาติ เพื่อน อาจารย์ หรือบุคคลที่ให้ความเคารพนับถือ สำหรับบุคคลที่เขานึกถึงน้อยที่สุดได้แก่ ผู้พิพากษา คิดเป็นร้อยละ 2.5

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนร้อยละการออกไปเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายของ
สำนักงานอัยการสูงสุดในภูมิภาค และการมีส่วนร่วมของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามภาค

ภาค	การออกไปเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายของสำนักงานอัยการสูงสุด						รวม	ร้อยละ
	เคยมีและเข้าไปรับฟัง		เคยมีแต่ไม่ได้เข้าไปฟัง		ไม่เคยมี			
ภาคเหนือ	5	1.3	9	2.3	84	21.3	98	24.8
ภาคใต้	7	1.8	16	4.1	79	20.0	102	25.8
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	16	4.1	10	2.5	75	19.0	101	25.6
ภาคกลาง	8	2.0	4	1.0	82	20.8	94	23.8
รวม	36	9.1	39	9.9	320	81.0	395	100.0

หมายเหตุ ไม่ตอบ 5 คน

จากตารางที่ 15 กลุ่มตัวอย่างระบุว่าในภูมิภาคเหนือที่อาศัยอยู่นั้นไม่เคยมีพนักงานอัยการออกไปเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย โดยในภาคเหนือ คิดเป็นร้อยละ 21.3 รองลงมา ได้แก่ ภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ 20.8 ภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 20.0 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คิดเป็นร้อยละ 19.0

ส่วนกลุ่มที่ตอบว่าเคยมี พนักงานอัยการออกไปเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย แต่กลุ่มตัวอย่างไม่ได้เข้าไปรับฟัง พบว่า ในภาคใต้มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.1 รองลงมา ได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คิดเป็นร้อยละ 2.5 ภาคเหนือ ร้อยละ 2.3 ส่วนภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ 1.0

สำหรับกลุ่มที่ตอบว่า เคยมี พนักงานอัยการออกไปเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและได้มีโอกาสเข้าไปรับฟัง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นภาคที่เข้าไปมีส่วนร่วมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.1 รองลงมา ได้แก่ ภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ 2.0 ภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 1.8 และภาคเหนือ คิดเป็นร้อยละ 1.3

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนร้อยละของระดับการรับรู้บทบาทและการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงาน
อัยการสูงสุดของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับของการรับรู้	จำนวน	ร้อยละ
1. รู้มาก	63	15.75
2. ยังไม่ค่อยรู้	64	16.0
3. ไม่แน่ใจ	247	61.75
4. แทบจะไม่รู้เลย	20	5.0
5. ไม่ตอบ	6	1.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 16 พบว่ากลุ่มตัวอย่างไม่แน่ใจว่าตนรับรู้บทบาทและการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานอัยการสูงสุดระดับใด คิดเป็นร้อยละ 61.7 รองลงมาคือยังไม่ค่อยรู้บทบาท คิดเป็นร้อยละ 16.0 กลุ่มที่คิดว่าตนมีระดับการรับรู้มาก คิดเป็นร้อยละ 15.75 และกลุ่มที่คิดว่าตนแทบจะไม่มีบทบาทของสำนักงานอัยการสูงสุดเลย คิดเป็นร้อยละ 5.0

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในการรับรู้บทบาทหน้าที่ของสำนักงาน
อัยการสูงสุด

การรับรู้บทบาทหน้าที่ของ สำนักงานอัยการสูงสุด	จำนวน	ร้อยละ
1. พิจารณาสั่งฟ้องผู้กระทำผิด	265	66.3
2. ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือ ประชาชนทางกฎหมาย	187	21.8
3. พิจารณาตรวจร่างสัญญาและ ตอบข้อหารือให้กับส่วนราชการ	42	10.5
4. ไม่ทราบ	6	1.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 17 พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้ว่ามีบทบาทของสำนักงานอัยการสูงสุดคือการพิจารณาสั่งฟ้องผู้กระทำผิด คิดเป็นร้อยละ 66.3 รองลงมาคือ การรับรู้ว่ามีบทบาทให้การให้คำปรึกษาและช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย คิดเป็นร้อยละ 21.8 การรับรู้ว่ามีบทบาทในการพิจารณาตรวจร่างสัญญาและตอบข้อหารือให้กับส่วนราชการ คิดเป็นร้อยละ 10.5 ส่วนที่ไม่ทราบว่า สำนักงานอัยการสูงสุดมีบทบาทหน้าที่ใด มีเพียงร้อยละ 1.5

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการรับรู้บทบาทหน้าที่ของสำนักงานอัยการสูงสุดนอกเหนือจากการพิจารณาอรรถคดี

การรับรู้บทบาทหน้าที่ของสำนักงานอัยการสูงสุด นอกเหนือจากการพิจารณาอรรถคดี	จำนวน	ร้อยละ
1. เป็นนายแผ่นดินปกป้องผลประโยชน์ให้แก่รัฐ	301	34.52
2. ให้ความช่วยเหลือทางคดีแก่ประชาชนผู้ยากจนที่ ประสบปัญหาด้านกฎหมาย	294	33.71
3. ช่วยเหลือในการทำนิติกรรมและแนะนำปรึกษา ข้อกฎหมายแก่ประชาชน	198	22.71
4. ตรวจสอบร่างสัญญาและข้อหารือระหว่างส่วนราชการ ด้วยกัน	79	9.06
รวม	872	100

** ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 18 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ว่าบทบาทหน้าที่ของสำนักงานอัยการสูงสุด คือ การเป็นนายแผ่นดิน ปกป้องผลประโยชน์ให้แก่รัฐ คิดเป็นร้อยละ 34.52 รองลงมาคือ การให้ความช่วยเหลือทางคดีแก่ประชาชนผู้ยากจนที่ประสบปัญหาด้านกฎหมาย คิดเป็นร้อยละ 33.71 การช่วยเหลือในการทำนิติกรรมและแนะนำปรึกษาข้อกฎหมายแก่ประชาชน คิดเป็นร้อยละ 22.71 สำหรับบทบาทในการตรวจสอบร่างสัญญาและข้อหารือระหว่างส่วนราชการด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 9.06

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการรับรู้ด้านการให้ความช่วยเหลือทางคดีแก่ประชาชนผู้ยากจนที่ประสบปัญหาด้านกฎหมาย

การรับรู้	จำนวน	ร้อยละ
1. ขอเป็นผู้จัดการมรดก	311	40.23
2. ขอรับบุตรบุญธรรม	178	23.03
3. การร้องขอความเป็นธรรม	208	26.91
4. การผิดสัญญาจ้าง	76	9.83
รวม	773	100

** ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 19 พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับทราบว่าสำนักงานอัยการสูงสุดมีบริการให้ความช่วยเหลือทางคดีแก่ประชาชนที่ประสบปัญหาด้านกฎหมาย โดยการขอเป็นผู้จัดการมรดก คิดเป็นร้อยละ 40.23 รองลงมาได้แก่ การร้องขอความเป็นธรรม คิดเป็นร้อยละ 26.91 การขอรับบุตรบุญธรรม คิดเป็นร้อยละ 23.03 ส่วนการให้ความช่วยเหลือด้านการผิดสัญญาจ้าง กลุ่มตัวอย่างรับรู้ คิดเป็นร้อยละ 9.83 เท่านั้น

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนร้อยละการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับขั้นตอนบทบาทของสำนักงานอัยการสูงสุดในกระบวนการยุติธรรม

การรับรู้ขั้นตอนบทบาทของสำนักงานอัยการสูงสุด	จำนวน	ร้อยละ
ตอบถูก	297	74.3
ตอบผิด	97	24.3
ไม่ตอบ	6	1.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 20 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ว่าขั้นตอนของสำนักงานอัยการสูงสุดในกระบวนการยุติธรรมจะอยู่ในขั้นตอนที่ 2 คือ ตำรวจ → อัยการ → ศาล → กรมราชทัณฑ์ (เรือนจำ) คิดเป็นร้อยละ 74.3 รองลงมาคือตอบผิดไปจากคำตอบที่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 24.3 มีผู้ไม่ตอบคำถามนี้ คิดเป็นร้อยละ 1.5

ตารางที่ 21 แสดงจำนวนร้อยละของการรับรู้ถึงอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการ

การรับรู้	จำนวน	ร้อยละ
ตอบถูก	217	54.3
ตอบผิด	180	45.0
ไม่ตอบ	3	.8
รวม	400	100

จากตารางที่ 21 กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 54.3 ตอบถูกว่าพนักงานอัยการมีหน้าที่ในการเป็น
 หนวยความของรัฐ ทำหน้าที่พิจารณาคดีผู้กระทำผิดกฎหมายเพื่อให้ศาลลงโทษ ส่วนกลุ่มตัวอย่าง
 ร้อยละ 45.0 ตอบผิดไปจากคำตอบดังกล่าว เช่น คิดว่าพนักงานอัยการคือผู้สอบสวนผู้กระทำผิด
 และเป็นผู้พิจารณาคดีในศาล เป็นต้น

ตารางที่ 22 แสดงจำนวนร้อยละการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับชื่อตำแหน่งปัจจุบัน
ผู้บริหารสูงสุดในปัจจุบันของสำนักงานอัยการสูงสุด

การรับรู้ชื่อตำแหน่งผู้บริหารสูงสุด	จำนวน	ร้อยละ
ตอบถูก	200	50.0
ตอบผิด	193	48.3
ไม่ตอบ	7	1.8
รวม	400	100

จากตารางที่ 22 กลุ่มตัวอย่างตอบถูกว่าตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดของสำนักงานอัยการสูงสุด คือ ตำแหน่งอัยการสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาคือ ตอบผิดไปจากคำตอบที่ถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 48.3 ส่วนร้อยละ 1.8 ไม่ตอบ

ตารางที่ 23 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการรับรู้ชื่อผู้บริหารคนปัจจุบันของสำนักงานอัยการสูงสุด

การรับรู้ชื่อผู้บริหารสูงสุดคนปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
ตอบถูก	162	40.5
ตอบผิด	203	50.8
ไม่ตอบ	35	8.8
รวม	400	100

จากตารางที่ 23 พบว่า ร้อยละ 50.8 กลุ่มตัวอย่างตอบผิดว่าผู้บริหารสูงสุดปัจจุบันของสำนักงานอัยการสูงสุดคือใคร รองลงมาคือผู้ที่ตอบถูกว่าผู้บริหารคนปัจจุบันของสำนักงานอัยการสูงสุดคือนายสุชาติ ไตรประสิทธิ์ คิดเป็นร้อยละ 40.5 มีผู้ไม่ตอบคำถามนี้คิดเป็นร้อยละ 8.8

ตารางที่ 24 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างและค่าเฉลี่ยต่อภาพลักษณ์ด้านบทบาทและการปฏิบัติงาน

ภาพลักษณ์ของสำนักงานอัยการสูงสุด ในมุมมองของท่าน	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่ตอบ	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	ภาพลักษณ์
สำนักงานอัยการสูงสุด ยังมีบทบาทที่ปรากฏให้สาธารณชนเห็นได้น้อยมาก คนส่วนใหญ่ยังไม่รู้จักสำนักงานอัยการสูงสุด	29 (32.3)	182 (45.5)	56 (14.0)	21 (5.3)	9 (2.3)	3 (.8)	1.99	.94	ไม่ดี
คนที่เคยมีคดีความเท่านั้นจึงจะรู้จักสำนักงานอัยการสูงสุด ในขณะที่เดียวกันคนที่ไม่เคยมีคดีความจะไม่รู้จักสำนักงานอัยการสูงสุด	92 (23.0)	147 (36.8)	83 (20.8)	64 (16.0)	11 (2.8)	3 (.8)	2.38	1.09	ไม่ดี
ท่านมั่นใจว่าหากไปขอคำแนะนำหรือร้องขอความเป็นธรรมจากสำนักงานอัยการสูงสุดจะได้รับความช่วยเหลือ	7 (1.8)	178 (44.5)	222 (55.5)	121 (30.3)	41 (10.3)	2 (.5)	2.54	.77	ปานกลาง
ท่านไปขอคำแนะนำด้านกฎหมายจากหน่วยงานอื่น เพราะไม่รู้จักสำนักงานอัยการสูงสุด	49 (12.3)	96 (24.0)	99 (24.8)	61 (15.3)	10 (2.5)	3 (.8)	2.51	.98	ปานกลาง
ท่านคิดว่าการเสียเงินค่าจ้างให้ทนายความจะทำให้ท่านได้รับความยุติธรรมมากกว่าการขอรับความช่วยเหลือจากอัยการ	31 (7.8)	63 (15.8)	181 (45.3)	63 (15.8)	27 (6.8)	2 (.5)	2.90	.99	ปานกลาง
ภาพลักษณ์รวมด้านบทบาทและการปฏิบัติงาน							2.46	.57	ไม่ดี

จากตารางที่ 24 พบว่า ภาพลักษณ์ด้านบทบาทและการปฏิบัติงานส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ **ไม่ดี** มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.46 กลุ่มตัวอย่างยอมรับว่าการเสียเงินค่าจ้างให้ทนายความจะทำให้ได้รับความยุติธรรมมากกว่าการขอรับความช่วยเหลือจากอัยการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 รองลงมา คือ กลุ่มตัวอย่างมั่นใจว่าหากไปขอคำแนะนำหรือร้องขอความเป็นธรรมจากสำนักงานอัยการสูงสุดจะได้รับความช่วยเหลือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.54 กลุ่มตัวอย่างไปขอคำแนะนำด้านกฎหมายจากหน่วยงานอื่น

เพราะไม่รู้จักร้านงานอัยการสูงสุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51 คนที่มีคติความเท่านั้นจึงจะรู้จักสำนักงานอัยการสูงสุด ในขณะที่เดียวกันคนที่ไม่มีความดีความจะไม่รู้จักสำนักงานอัยการสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.38 และสำนักงานอัยการสูงสุดมีบทบาทที่ปรากฏให้สาธารณชนได้น้อยมาก คนส่วนใหญ่ยังไม่รู้จักสำนักงานอัยการสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเพียง 1.99

ตารางที่ 25 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างและค่าเฉลี่ยภาพลักษณ์ด้านบุคลากรและบริการ

ภาพลักษณ์ของ สำนักงานอัยการสูงสุด ในมุมมองของท่าน	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่ตอบ	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	ภาพ ลักษณ์
เป็นองค์กรที่มีบริการ ที่ดี	21 (5.3)	96 (24.0)	238 (59.6)	29 (7.3)	12 (3.0)	4 (1.0)	3.34	1.78	ปานกลาง
เป็นองค์กรที่มีความ น่าเชื่อถือในการทำงาน และประชาชนเกิดการ ยอมรับ	29 (7.3)	150 (37.5)	184 (46.0)	31 (7.8)	6 (1.5)	-	3.41	.80	ปานกลาง
บุคลากรขององค์กรคือ พนักงานอัยการมีมนุษย สัมพันธ์ดี ไม่ถือตัวและ ไม่แบ่งแยกชั้น	24 (6.0)	84 (21.0)	231 (57.8)	50 (12.5)	9 (2.3)	2 (.5)	3.19	.90	ปานกลาง
บุคลากรในองค์กรให้ บริการดี ยิ้มแย้มแจ่มใส บริการด้วยความสุภาพ เต็มใจ	25 (6.3)	89 (22.3)	239 (59.8)	38 (9.5)	7 (1.8)	2 (.5)	3.24	.87	ปานกลาง
การทำงานไม่ล่าช้า ไม่ต้องรอนาน	23 (5.8)	70 (17.5)	230 (57.5)	49 (12.3)	48 (12.3)	10 (2.5)	3.22	1.25	ปานกลาง
บุคลากรขององค์กร ปฏิบัติงานด้วยความซื่อ สัตย์ สุจริต น่าเชื่อถือ	29 (7.3)	84 (21.0)	241 (60.3)	31 (7.8)	15 (3.8)	-	3.20	.83	ปานกลาง
เป็นองค์กรที่มีการ วางระบบและโครงสร้าง การบริหารงานที่ดี	22 (5.5)	130 (32.5)	213 (53.3)	26 (6.5)	8 (2.0)	1 (.3)	3.34	.81	ปานกลาง
เป็นองค์กรที่บุคคลภาย นอกอยากจะทำมาปฏิบัติ งาน	36 (9.0)	122 (30.5)	196 (49.0)	30 (7.5)	11 (2.8)	5 (1.3)	3.43	1.06	ปานกลาง
เป็นองค์กรที่อิสระไม่ต้อง ขึ้นอยู่กับนักการเมือง ปกครองกันเองอยู่ใน ขอบเขตที่กำหนด	49 (12.3)	120 (30.0)	179 (44.8)	46 (11.5)	4 (1.0)	2 (.5)	3.43	.94	ปานกลาง
เป็นองค์กรที่เปิดโอกาส ให้ประชาชนเข้ามาตรวจ สอบความถูกต้องได้	53 (13.3)	105 (26.3)	185 (46.3)	41 (10.3)	16 (4.0)	53 (13.3)	3.34	.97	ปานกลาง
เป็นองค์กรที่เล็ก แต่ บุคลากรมีคุณภาพ	34 (8.5)	98 (24.5)	219 (54.8)	33 (8.3)	14 (3.5)	2 (.5)	3.29	.95	ปานกลาง
ภาพลักษณ์โดยรวมด้านบุคลากรและบริการ							3.31	.80	ปานกลาง

จากตารางที่ 25 พบว่า ภาพลักษณ์ด้านบุคลากรและบริการอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างเห็นตรงกันว่า สำนักงานอัยการสูงสุดเป็นองค์กรที่บุคคลภายนอกอยากเข้ามาปฏิบัติงานซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับเป็นองค์กรที่อิสระไม่ต้องขึ้นอยู่กับนักการเมือง ปกครองตนเองอยู่ในขอบเขตที่กำหนด มีค่าเฉลี่ย คือ 3.43 รองลงมาคือเป็นองค์กรที่มีความน่าเชื่อถือในการทำงานและประชาชนเกิดการยอมรับมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 ส่วนความเห็นที่ว่า เป็นองค์กรที่มีการบริการดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 ซึ่งเท่ากับความเห็นที่ว่า เป็นองค์กรที่มีการวางระบบและโครงสร้างการบริหารที่ดี และเป็นองค์กรที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามาตรวจสอบความถูกต้องได้

สำหรับภาพลักษณ์ระดับรองต่อมา คือ กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า สำนักงานอัยการสูงสุดเป็นองค์กรที่เล็กแต่บุคลากรมีคุณภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 บุคลากรในองค์กรให้บริการที่ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส บริการด้วยความสุภาพ และเต็มใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 การทำงานไม่ล่าช้า ไม่ต้องรอนาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 บุคลากรขององค์กรปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต น่าเชื่อถือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 และบุคลากรขององค์กร คือ พนักงานอัยการมีมนุษยสัมพันธ์ดี ไม่ถือตัว และไม่แบ่งแยกชั้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19

ตารางที่ 26 แสดงจำนวนร้อยละและค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับภาพลักษณ์ด้านสังคม

ภาพลักษณ์ของ สำนักงานอัยการสูงสุด ในมุมมองของท่าน	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่ตอบ	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	ภาพ ลักษณ์
การที่ข้าราชการ อัยการสละเงินประจำ ตำแหน่งเพื่อช่วยเหลือ ประเทศชาติยามประสบ ภาวะวิกฤต ตั้งแต่ต้นปี 2541 สามารถช่วย ประหยัดเงินให้ประเทศ ชาติได้เป็นอย่างมาก	77 (19.3)	174 (43.5)	132 (33.0)	14 (3.5)	3 (.8)	-	3.77	.82	ดี
เป็นองค์กรที่สามารถ สร้างสรรค์ และทำ ประโยชน์ ต่อสังคมได้ มาก	54 (13.5)	207 (51.8)	127 (31.8)	8 (2.0)	3 (.8)	1 (.3)	3.76	.78	ดี
สำนักงานอัยการสูงสุด เข้าไปมีส่วนร่วมใน กิจกรรมเพื่อสังคมอยู่ เสมอเช่น การออกร้าน งานกาชาด การสละเงิน ประจำตำแหน่ง ของข้าราชการอัยการ	37 (9.3)	181 (45.3)	156 (39.0)	22 (5.5)	3 (.8)	1 (.3)	3.58		ดี
การจัดตั้งสำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและสำนักงานคดี แรงงานซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งของสำนักงานอัยการสูงสุดถือว่าเป็นการช่วยเหลือสังคมประการหนึ่งเพราะเปิดโอกาสให้ผู้ยากไร้ได้รับความเป็นธรรม	106 (26.5)	197 (49.3)	82 (20.5)	12 (3.0)	3 (.8)	-	3.97	.81	ดี
ถึงแม้จะเป็นองค์กรที่สร้างประโยชน์ให้แก่สังคมแต่ขาดการประชาสัมพันธ์ จึงทำให้สาธารณชนไม่ทราบ	8 (2.0)	9 (2.3)	75 (18.8)	178 (44.5)	128 (32.0)	2 (.5)	1.97	.88	ไม่ดี
ภาพลักษณ์โดยรวมด้านสังคม							3.41	.91	ปานกลาง

จากตารางที่ 26 พบว่า ภาพลักษณ์ด้านสังคมของสำนักงานอัยการสูงสุดนั้นอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.41 มีตัวอย่างมีความเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งว่า การจัดตั้งสำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน และสำนักงานคดีแรงงาน ซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งของสำนักงานอัยการสูงสุด ถือว่าเป็นการช่วยเหลือสังคมประการหนึ่ง เนื่องจากการเปิดโอกาสให้ผู้ยากไร้ได้รับความเป็นธรรม ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 ส่วนการที่ข้าราชการอัยการสละเงินประจำตำแหน่งเพื่อช่วยเหลือประเทศชาติยามประสบวิกฤตินั้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 สำหรับความเห็นที่ว่าเป็นองค์กรที่สามารถสร้างสรรค์และทำประโยชน์ต่อสังคมได้มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 ส่วนการที่สำนักงานอัยการสูงสุดเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อสังคม มีค่าเฉลี่ยเพียง 3.58 แต่ถึงแม้ว่าสำนักงานอัยการสูงสุดจะเป็นองค์กรที่สร้างประโยชน์ให้แก่สังคม แต่ขาดการประชาสัมพันธ์ จึงทำให้สาธารณชนไม่ทราบ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเพียง 1.97 เท่านั้น

ตารางที่ 27 แสดงจำนวนร้อยละและค่าเฉลี่ยจากกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับภาพลักษณ์ด้าน
ผู้บริหาร

ภาพลักษณ์ของ สำนักงานอัยการสูงสุด ในมุมมองของท่าน	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่ตอบ	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	ภาพ ลักษณ์
ผู้บริหารของสำนักงาน อัยการสูงสุดเป็นผู้มี ความรู้ความสามารถมี วิสัยทัศน์กว้างไกล	55 (33.8)	165 (41.3)	166 (41.5)	8 (2.0)	6 (1.5)	-	3.63	80	ดี
ผู้บริหารของสำนักงาน อัยการสูงสุดเป็นผู้มี ความยุติธรรม ซื่อสัตย์ สุจริต	59 (14.8)	122 (30.5)	205 (51.3)	8 (2.0)	5 (1.3)	-	3.57	87	ดี
ท่านรู้สึกเชื่อมั่นในตัวผู้ บริหารของสำนักงาน อัยการสูงสุดว่าจะ สามารถผดุงไว้ซึ่งความ ยุติธรรม	30 (7.5)	134 (33.5)	216 (54.0)	16 (4.0)	3 (.8)	1 (.3)	3.44	.77	ปานกลาง
ภาพลักษณ์โดยรวมด้านผู้บริหาร							3.54	80	ดี

จากตารางที่ 27 พบว่า ภาพลักษณ์ด้านผู้บริหารอยู่ในเกณฑ์ดี มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.54 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่าง มีความเห็นว่าผู้บริหารของสำนักงานอัยการสูงสุดเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 รองลงมาคือ มีความเห็นว่า ผู้บริหารของสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นผู้มีความยุติธรรม ซื่อสัตย์ สุจริต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 ส่วนความรู้สึกเชื่อมั่นในตัวผู้บริหารของสำนักงานอัยการสูงสุดว่าจะผดุงไว้ซึ่งความยุติธรรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 ซึ่งเป็นภาพลักษณ์ในระดับปานกลาง

4.2.4 ข้อเสนอแนะและความคาดหวังที่กลุ่มตัวอย่างมีต่อสำนักงานอัยการสูงสุด

ตารางที่ 28 แสดงจำนวนร้อยละเกี่ยวกับข้อคิดเห็นสำหรับผู้บริหารสำนักงานอัยการสูงสุดในการที่จะทำให้ประชาชนหรือสาธารณชนเกิดความรู้สึกศรัทธาต่อองค์กร

ความคาดหวัง	จำนวน	ร้อยละ
1. เปิดโอกาสให้ประชาชนและสื่อมวลชนเข้าตรวจสอบการทำงานได้ตลอดเวลา	391	16.6
2. ทำงานด้วยความโปร่งใส มุ่งประโยชน์ประเทศชาติเป็นสำคัญ	392	16.6
3. พิจารณาคดีด้วยความเที่ยงตรง เป็นธรรม	394	16.7
4. ไม่คำนึงถึงพวกพ้อง และผลประโยชน์	394	16.7
5. ไม่มียศถาบรรดาศักดิ์หรือแบ่งชั้นวรรณะ	393	16.7
6. พัฒนาบุคลากรให้ทำงานเพื่อประเทศชาติโดยไม่คำนึงถึงความสุขส่วนตัวและผลประโยชน์	394	16.7
รวม	2,358	100

*หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 28 กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้บริหารในการที่จะสร้างความรู้สึกศรัทธาแก่สาธารณชนว่า ผู้บริหารจะต้อง 1. พิจารณาคดีด้วยความเที่ยงตรง เป็นธรรม 2. ไม่คำนึงถึงพวกพ้องและผลประโยชน์ 3. พัฒนาบุคลากรให้ทำงานเพื่อประเทศชาติโดยไม่คำนึงถึงความสุขส่วนตัวและผลประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ 16.7 รองลงมาคือไม่มียศถาบรรดาศักดิ์ หรือแบ่งชั้นวรรณะ คิดเป็นร้อยละ 16.7 ผู้บริหารต้องทำงานด้วยความโปร่งใส มุ่งประโยชน์ประเทศชาติเป็นสำคัญ คิดเป็นร้อยละ 16.6 และเปิดโอกาสให้ประชาชนและสื่อมวลชนเข้าตรวจสอบการทำงานได้ตลอดเวลา คิดเป็นร้อยละ 16.6

ตารางที่ 29 แสดงจำนวนร้อยละความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ
บทบาทการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานอัยการสูงสุด

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
1. ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรู้จักบทบาทหน้าที่ของสำนักงานอัยการสูงสุด	89	22.3
2. ให้ความรู้และให้คำแนะนำแก่ประชาชนในชนบทอย่างทั่วถึง	67	16.8
3. ให้ความเป็นธรรมกับประชาชนทุกระดับ ไม่แบ่งชั้นวรรณะ	31	7.8
4. เผยแพร่ความรู้เรื่องกฎหมายทางสื่อมวลชนให้มากยิ่งขึ้น	24	6.0
5. ทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่รับสินบน	20	5.0
6. เข้าถึงประชาชนให้มากกว่าที่เป็นอยู่	19	4.8
7. ให้บริการด้วยความสุภาพ ใจกว้างที่ไพเราะกับประชาชน	19	4.8
8. เป็นที่พึ่งให้แก่ประชาชน โดยเฉพาะประชาชนผู้ยากไร้	13	3.3
9. ให้ความเป็นธรรมกับผู้ต้องหา ไม่เลือกปฏิบัติและยื่นหยัดอยู่บนความถูกต้อง	12	3.0
10. ติดตามและเผยแพร่ผลการตัดสินคดีที่ประชาชนสนใจ	9	2.3
11. ไม่หวั่นเกรงอิทธิพลทางการเมือง	7	1.8
12. เปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับรู้การทำงานของอัยการ	7	1.8
13. พัฒนาศักยภาพและตรวจสอบข้าราชการภายในองค์กรที่ทุจริตใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์	5	1.3
14. คุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ให้รัฐและประเทศชาติ	4	1.0
15. มีการให้คำปรึกษากฎหมายทางโทรศัพท์หรืออินเทอร์เน็ต	4	1.0
ไม่แสดงความคิดเห็น	70	17.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 29 พบว่ากลุ่มตัวอย่างต้องการให้ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรู้จักบทบาทหน้าที่ของสำนักงานอัยการสูงสุดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 22.3 รองลงมาคือ ให้ความรู้และให้คำแนะนำแก่ประชาชนในชนบทอย่างทั่วถึง คิดเป็นร้อยละ 16.8 ให้ความเป็นธรรมกับประชาชนทุกระดับ คิดเป็นร้อยละ 7.8 เผยแพร่ความรู้เรื่องกฎหมายทางสื่อมวลชน คิดเป็นร้อยละ 6.0 ทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่รับสินบน คิดเป็นร้อยละ 5.0 เข้าถึงประชาชนให้มากกว่าที่เป็นอยู่และให้บริการด้วยความสุภาพ ใจกว้างที่ไพเราะกับประชาชน คิดเป็นร้อยละ 4.8 เป็นที่พึ่งให้แก่ประชาชนผู้ยากไร้ คิดเป็นร้อยละ 3.3 ให้ความเป็นธรรมกับผู้ต้องหา ไม่เลือกปฏิบัติและยืนหยัดบนความถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ

3.0 ติดตามและเผยแพร่ผลการตัดสินใจที่ดีที่ประชาชนสนใจ คิดเป็นร้อยละ 2.3 ไม่ทันท่วงทีอิทธิพล
ทางการเมือง และเปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับรู้การทำงานของอัยการ คิดเป็นร้อยละ 1.8 พัฒนา
บุคลากรและตรวจสอบข้าราชการภายในองค์กรที่กระทำการทุจริต คิดเป็นร้อยละ 1.3 คู่คุ้มครองและ
รักษาผลประโยชน์ให้รัฐและประเทศชาติ รวมทั้งให้คำปรึกษากฎหมายทางโทรศัพท์หรืออินเทอร์เน็ต
คิดเป็นร้อยละ 1.0 กลุ่มตัวอย่างไม่แสดงความคิดเห็น คิดเป็นร้อยละ 17.5

ตารางที่ 30 แสดงภาพลักษณ์รวมและภาพลักษณ์ด้านต่าง ๆ ของสำนักงานอัยการ

สูงสุด

ภาพลักษณ์ด้านต่าง ๆ	\bar{X}	S.D.	ระดับของภาพลักษณ์
1. ภาพลักษณ์ด้านบทบาทและการปฏิบัติงาน	2.46	.57	ไม่ดี
2. ภาพลักษณ์ด้านบุคลากรและบริการ	3.31	.80	ปานกลาง
3. ภาพลักษณ์ด้านสังคม	3.41	.91	ปานกลาง
4. ภาพลักษณ์ด้านผู้บริหาร	3.54	.84	ดี
5. ภาพลักษณ์รวม	3.28	.80	ปานกลาง

จากตารางที่ 30 พบว่า ภาพลักษณ์รวมของสำนักงานอัยการสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 และเมื่อจำแนกออกเป็นภาพลักษณ์ในแต่ละด้านพบว่า ภาพลักษณ์ด้านผู้บริหาร อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 รองลงมาได้แก่ ภาพลักษณ์ด้านสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 ภาพลักษณ์ด้านบุคลากรและบริการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนภาพลักษณ์ด้านบทบาทและการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยเพียง 2.46 ซึ่งอยู่ในระดับไม่ดี

ตารางที่ 31 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของกลุ่มตัวอย่างกับภาพลักษณ์ของสำนักงานอัยการสูงสุด

ตัวแปรอิสระ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ภาพลักษณ์กับการเปิดรับข่าวสาร	Prob.
พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของกลุ่ม ตัวอย่างรวมทุกสื่อ	.0180	.720

จากตารางที่ 31 พบว่า เมื่อทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของกลุ่มตัวอย่างกับภาพลักษณ์รวมของสำนักงานอัยการสูงสุด พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 32 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองของกลุ่มตัวอย่างรวมทุกสื่อกับภาพลักษณ์ของสำนักงานอัยการสูงสุด

ตัวแปรอิสระ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์กับการเปิดรับข่าวสารด้านการเมือง	Prob.
พฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองของกลุ่มตัวอย่างรวมทุกสื่อ	.0183	.715

จากตารางที่ 32 พบว่า เมื่อทำการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองของกลุ่มตัวอย่างกับภาพลักษณ์ของสำนักงานอัยการสูงสุด พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 33 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร
สำนักงานอัยการสูงสุดโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างกับภาพลักษณ์ของสำนักงานอัยการสูงสุด

ตัวแปรอิสระ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาพ ลักษณ์ของสำนักงานอัยการสูงสุดกับการ เปิดรับข่าวสารสำนักงานอัยการสูงสุด โดยรวม	Prob.
การเปิดรับข่าวสารสำนักงานอัยการ สูงสุดของกลุ่มตัวอย่าง	.0581	.246

จากตารางที่ 33 พบว่า เมื่อทำการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร
สำนักงานอัยการสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างกับภาพลักษณ์ของสำนักงานอัยการสูงสุดโดยใช้วิธีทางสถิติ
พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 34 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการไต่สวนข่าวสารเกี่ยวกับสำนักงานอัยการสูงสุดโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างกับภาพลักษณ์ของสำนักงานอัยการสูงสุด

ตัวแปรอิสระ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ของสำนักงานอัยการสูงสุดกับการไต่สวนข่าวสารของสำนักงานอัยการสูงสุดของกลุ่มตัวอย่าง	Prob.
การไต่สวนข่าวสารของสำนักงานอัยการสูงสุดของกลุ่มตัวอย่าง	.0418	.405

จากตารางที่ 34 พบว่า เมื่อทำการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการไต่สวนข่าวสารของสำนักงานอัยการสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างกับภาพลักษณ์ของสำนักงานอัยการสูงสุดโดยใช้วิธีทางสถิติพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 35 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ของสำนักงานอัยการสูงสุดกับภาพลักษณ์ของสำนักงานอัยการสูงสุด

ตัวแปรอิสระ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ของสำนักงานอัยการสูงสุดกับภาพลักษณ์ของสำนักงานอัยการสูงสุด
1. สื่อโทรทัศน์	.1128*
2. สื่อวิทยุ	.594
3. สื่อหนังสือพิมพ์	.1721**
4. จุลสาร/วารสาร	.0576
5. ไปสเตอร์	.0372
6. สื่อบุคคล เช่น พนักงานอัยการ	-.0179
7. อินเทอร์เน็ต	.0363

* $P < .05$, ** $P < .01$

จากตารางที่ 35 พบว่า ข่าวสารของสำนักงานอัยการสูงสุดที่เผยแพร่ออกไปมีสื่อโทรทัศน์และสื่อหนังสือพิมพ์ที่มีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์ของสำนักงานอัยการสูงสุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ ส่วนที่เหลือพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

4.3 การทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติวิเคราะห์

สมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์ของสำนักงานอัยการสูงสุด

ตารางที่ 36 แสดงการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างเพศกับภาพลักษณ์ของสำนักงานอัยการสูงสุด

เพศ	จำนวน	\bar{X}	S.D.	t-value	sig
หญิง	181	3.35	.36	.61	.54
ชาย	219	3.34	.40		

จากตารางที่ 36 พบว่า ภาพลักษณ์ของสำนักงานอัยการสูงสุดในสายตาของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นชายและหญิงไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 37 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างภาพลักษณ์ในแต่ละด้านกับกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามอายุ

ตัวแปรอิสระ	ภาพลักษณ์รวม			ภาพลักษณ์ด้าน บทบาทและการ ปฏิบัติงาน			ภาพลักษณ์ด้าน บุคลากรและบริการ			ภาพลักษณ์ด้าน สังคม			ภาพลักษณ์ด้าน ผู้บริหาร		
	\bar{X}	S.D	Prob	\bar{X}	S.D	Prob	\bar{X}	S.D	Prob	X	S.D	Prob	X	S.D	Prob.
1. 21-30 ปี	3.23	.3213	.6477	2.66	.5274	.2625	3.30	.5601	.9290	3.40	.4159	.3833	3.54	.6667	.1908
2. 31-40 ปี	3.19	.3628		2.67	.5236		3.27	.4929		3.38	.4313		3.46	.5885	
3. 41-50 ปี	3.21	.4004		2.56	.6179		3.25	.5805		3.49	.4097		3.56	.6620	
4. 51-60 ปี	3.27	.4336		2.74	.6866		3.27	.6011		3.38	.5211		3.67	.6966	

จากตารางที่ 37 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างภาพลักษณ์รวมและภาพลักษณ์ในแต่ละด้านกับกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามอายุ พบว่า อายุที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างมีภาพลักษณ์ต่อสำนักงานอัยการสูงสุดไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 38 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่าง
ระหว่างการศึกษา กับภาพลักษณ์รวมของสำนักงานอัยการสูงสุด

ตัวแปรตาม	ตัวแปรอิสระ	จำนวน	\bar{X}	S.D	F-Ratio	Prob	คู่ที่แตกต่าง
ภาพลักษณ์ ของสำนักงาน อัยการสูงสุด	1. ต่ำกว่า ปริญญาตรี	195	3.25	.3573	1.4087	.2457	-
	2. ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	183	3.20	.3877			
	3. สูงกว่า ปริญญาตรี	19	3.15	.3198			

จากตารางที่ 38 พบว่า ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาแตกต่างกันมีภาพลักษณ์
ต่อสำนักงานอัยการสูงสุดไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 39 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่างระหว่างอาชีพของกลุ่มตัวอย่างกับภาพลักษณ์รวมสำนักงานอัยการสูงสุด

ตัวแปรตาม	ตัวแปรอิสระ	จำนวน	X	S.D	F-Ratio	Prob	คู่ที่แตกต่าง
ภาพลักษณ์ ของสำนักงาน อัยการสูงสุด	1. ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	129	3.20	.3833	1.9387	.0735	
	2. พนักงาน บริษัทเอกชน	94	3.21	.3190			
	3. พนักงาน ในโรงงาน	9	3.14	.3673			
	4. ค้าขาย	45	3.40	.4050			
	5. เกษตรกร	18	3.22	.5317			
	6. รับจ้างทั่วไป	32	3.15	.2765			
	7. อื่น ๆ	73	3.22	.3586			

จากตารางที่ 39 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มอาชีพโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ภาพลักษณ์ของสำนักงานอัยการสูงสุดในสายตาของกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 40 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างภาพลักษณ์ในแต่ละด้านกับกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามอาชีพ

ตัวแปรอิสระ	ภาพลักษณ์รวม			ภาพลักษณ์ด้าน บทบาทและการ ปฏิบัติงาน			ภาพลักษณ์ด้าน บุคลากรและบริการ			ภาพลักษณ์ด้าน สังคม			ภาพลักษณ์ด้าน ผู้บริหาร		
	\bar{X}	S.D	Prob	\bar{X}	S.D	Prob	\bar{X}	S.D	Prob	X	S.D	Prob	X	S.D	Prob.
1. ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.19	.3833	.0735	2.61	.5897	.6541	3.23	.4993	.1003	3.45	.4065	.3254	3.48	.6508	.0953
2. พนักงานบริษัทเอกชน	3.21	.3190		2.65	.5704		3.29	.4611		3.32	.4061		3.59	.5659	
3. พนักงานในโรงงาน	3.14	.3673		2.56	.6227		3.23	.6494		3.47	.5745		3.30	.5386	
4. ค้าขาย	3.40	.4050		2.76	.6179		3.61	.6149		3.50	.4148		3.79	.5975	
5. เกษตรกร	3.22	.5317		2.63	.6800		3.20	.7949		3.39	.7596		3.62	.9694	
6. รับจ้างทั่วไป	3.16	.2765		2.61	.4016		3.17	.6238		3.43	.3737		3.43	.5502	
7. อื่น ๆ	3.22	.3586		2.73	.5706		3.27	.5712		3.59	.4496		3.50	.7186	

จากตารางที่ 40 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างภาพลักษณ์ในแต่ละด้านกับกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามอาชีพ พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 41 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างภาพลักษณ์ในแต่ละด้านกับรายได้ของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้	ภาพลักษณ์รวม			ภาพลักษณ์ด้าน บทบาทและการ ปฏิบัติงาน			ภาพลักษณ์ด้าน บุคลากรและบริการ			ภาพลักษณ์ด้าน สังคม			ภาพลักษณ์ด้าน ผู้บริหาร		
	\bar{X}	S.D	Prob.	\bar{X}	S.D	Prob.	\bar{X}	S.D	Prob.	\bar{X}	S.D	Prob.	\bar{X}	S.D	Prob.
ต่ำกว่า 5,000	3.27	.3400	.0167	2.72	.6073	.0278	3.30	.6121	.5540	3.42	.4433	.6579	3.62	.6742	.0905
5,000-10,000	3.17	.3482		2.60	.4747		2.23	.4700		3.38	.4424		3.45	.6210	
10,001-15,000	3.26	.3912		2.63	.6071		3.31	.5020		3.47	.4509		3.61	.6997	
15,001-20,000	3.10	.3916		2.49	.6187		3.21	.6381		3.31	.3850		3.37	.5789	
20,001-25,000	3.28	.3298		2.99	.7252		3.14	.5333		3.34	.3631		3.64	.6197	
มากกว่า 25,000	3.43	.6146		2.89	.8306		3.48	.8091		3.56	.4965		3.79	.7191	

จากตารางที่ 41 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างภาพลักษณ์รวมและภาพลักษณ์ในแต่ละด้านกับรายได้ของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ภาพลักษณ์รวมมีความแตกต่างกับรายได้ของกลุ่มตัวอย่าง โดยกลุ่มที่มีรายได้มากกว่า 25,000 บาท จะมีภาพลักษณ์ที่สูงกว่ากลุ่มรายได้ระดับอื่น ๆ และเมื่อจำแนกออกเป็นภาพลักษณ์ในแต่ละด้านแล้ว พบว่า รายได้ของกลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกับภาพลักษณ์ด้านบทบาทการปฏิบัติงาน ส่วนอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 42 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่างระหว่างภาพลักษณ์ของสำนักงานอัยการสูงสุดในสายตาของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามภาค

ตัวแปรตาม	ตัวแปรอิสระ	จำนวน	\bar{X}	S.D	F-Ratio	Prob	คู่ที่แตกต่าง
ภาพลักษณ์รวมของสำนักงานอัยการสูงสุด	1. ภาคเหนือ	98	3.14	.3612	1.8373	.1398	-
	2. ภาคใต้	104	3.23	.3481			
	3. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	102	3.26	.3788			
	4. ภาคกลาง	96	3.24	.3889			

จากตารางที่ 42 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างเมื่อจำแนกตามภาคที่อยู่อาศัย โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ภาพลักษณ์ของสำนักงานอัยการสูงสุดในสายตาของกลุ่มตัวอย่าง เมื่อจำแนกตามภาคที่อยู่อาศัยไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 43 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างภาพลักษณ์ในแต่ละด้านกับกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามภาค

ตัวแปรอิสระ	ภาพลักษณ์รวม			ภาพลักษณ์ด้าน บทบาทและการ ปฏิบัติงาน			ภาพลักษณ์ด้าน บุคลากรและบริการ			ภาพลักษณ์ด้าน สังคม			ภาพลักษณ์ด้าน ผู้บริหาร			
	\bar{X}	S.D	Prob.	\bar{X}	S.D	Prob.	\bar{X}	S.D	Prob.	\bar{X}	S.D	Prob.	\bar{X}	S.D	Prob.	
1. ภาคเหนือ	3.14	.3612	.1398	2.63	.5382	.5671	3.11	.5551	.0027	3.31	.4891	.0357	3.54	.7206	.9675	
2. ภาคใต้	3.23	.3481		2.70	.5258		3.29	.4894		3.41	.3615		3.54	.6046		
3. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	3.26	.3788		2.60	.6026		3.40	.5314		3.48	.4772		3.56	.6459		
4. ภาคกลาง	3.24	.3889		2.70	.6414		3.31	.6050		3.44	.4063		3.52	.6291		
							คูที่แตกต่างกัน		3>1	คูที่แตกต่างกัน		3>1				

จากตารางที่ 43 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างภาพลักษณ์ในแต่ละด้านกับกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามภาคที่อยู่อาศัย พบว่า ภาพลักษณ์ด้านบุคลากรและบริการ และภาพลักษณ์ด้านสังคมของกลุ่มตัวอย่างในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดีกว่าภาพลักษณ์ของกลุ่มตัวอย่างในภาคเหนือ

สมมติฐานที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์
ของสำนักงานอัยการสูงสุด

ตารางที่ 44 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารของสำนักงานอัยการ
สูงสุด กับการได้ยืมข่าวสารเกี่ยวกับสำนักงานอัยการสูงสุดจากสื่อต่าง ๆ พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร
และการเปิดรับข่าวสารด้านการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปรอิสระ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับ ข่าวสารด้านต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่างกับการ เปิดรับข่าวสารของสำนักงานอัยการสูงสุด	Prob.
1. การได้ยืมข่าวสารเกี่ยวกับสำนักงาน อัยการสูงสุดจากสื่อต่าง ๆ	.6187**	.000
2. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร	.2238***	.000
3. การเปิดรับข่าวสารด้านการเมือง	.0958	.134

*** $P < .001$

จากตารางที่ 44 พบว่าพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของสำนักงานอัยการสูงสุดของ
กลุ่มตัวอย่าง มีความสัมพันธ์กับการได้ยืมข่าวสารเกี่ยวกับสำนักงานอัยการสูงสุดจากสื่อต่าง ๆ และ
พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารโดยรวมที่ระดับ .001 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับ
ข่าวสารด้านการเมือง

ตารางที่ 45 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารโดยรวมจากทุกสื่อของกลุ่มตัวอย่างกับภาพลักษณ์รวมของสำนักงานอัยการสูงสุด และภาพลักษณ์ด้านต่าง ๆ

ตัวแปรอิสระ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารของกลุ่ม ตัวอย่างกับภาพลักษณ์ด้านต่าง ๆ และ ภาพลักษณ์รวม	Prob.
1. ภาพลักษณ์ด้านบทบาทและการ ปฏิบัติงาน	-.1109*	.027
2. ภาพลักษณ์ด้านบุคลากรและบริการ	.0550	.272
3. ภาพลักษณ์ด้านสังคม	.0328	.513
4. ภาพลักษณ์ด้านผู้บริหาร	.0561	.263
5. ภาพลักษณ์รวม	.0558	.265

* $P < .05$

จากตารางที่ 45 พบว่าพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารโดยรวมจากทุกสื่อไม่มีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์รวมของสำนักงานอัยการสูงสุดที่ระดับ .05 ไม่มีความสัมพันธ์กัน แต่เมื่อแยกหาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารโดยรวมกับภาพลักษณ์แต่ละด้าน พบว่าพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารโดยรวมมีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์ด้านบทบาทและการปฏิบัติงานของสำนักงานอัยการสูงสุดที่ระดับนัยสำคัญ .05 ส่วนกับภาพลักษณ์ด้านอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กัน